

Τα Νέα του Βρυσοχωρίου

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Ιανουάριος
Φεβρουάριος
Μάρτιος
1997

Αρ. Φύλλου 18
Έτος Ιδρύσεως
1993

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Τα τελευταία χρόνια σε παγκόσμιο αλλά και τοπικό επίπεδο από απλούς ανθρώπους αλλά και οργανώσεις έχει γίνει πλέον κατανοητή η ανάγκη για τη διατήρηση, προστασία και αποκατάσταση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος γενικότερα.

Ίσως φανεί υπερβολή να ασχολείται κανείς με θέματα που σχετίζονται με την παραπάνω άποψη, όταν αναφέρεται στο χωριό μας. Η πραγματικότητα όμως άρχισε να μας απογοητεύει καθώς οι απόψεις που επισημαίνουν ανάλογα προβλήματα και στο **Βρυσόχωρι** δεν είναι γνώμες δικές μας αλλά τελειώς ξένων ανθρώπων, που βλέπουν σίγουρα με ουδέτερο και **άδολο μάτι**.

Για μας ένα περιστατικό που συνέβη τις **Απόκριες** μας προβληματίσε και μας επιβεβαίωσε αυτά που υπήρχαν στη σκέψη μας από παλιά. Δύο λοιπόν **Γαλλίδες** επισκέπτριες στο χωριό μας δε θέλησαν να φωτογραφίσουν το πανέμορφο γεφυράκι στο μύλο του Γκαράνη, επειδή απ' όποια οπτική γωνία κι αν το έπαιρναν δεν υπήρχε η δυνατότητα να μη φανεί η ασχήμια των άσχετων εκεί αντικειμένων. Και για να το πούμε ξεκάθαρα εννοούμε τη **μικρή χωματερή** του χωριού όπου κάποιοι «**ευγενείς**» συγχωριανοί μας εναποθέτουν ό,τι άχρηστο τους περισσεύει (τενεκεδες, λαμαρίνες, μαδέρια, στρώματα, πολύχρωμες σακκούλες μέχρι και μια... παραδοσιακή πινακωτή, που αυτή τουλάχιστον θα είχε για τον ιδιοκτήτη μια συναισθηματική αξία...).

Ο Σύλλογος πριν πέντε χρόνια με προσωπική εργασία είχε καταφέρει να καθαρίσει όλα τα ρέματα του χωριού. Με επανειλημμένες ανακοινώσεις κάλεσε τους κατοίκους

να σεβαστούν αυτή την προσπάθεια. Σε συνεργασία δε με την Κοινότητα τοποθέτησε κάδους απορριμμάτων.

Όμως φαίνεται παράλογο να περνά κάποιος δίπλα απ' αυτούς και να πετά τα σκουπίδια μακριότερα στην... πατροπαράδοτη κατά την άποψή τους χωματερή, τα ποτάμια. Εδώ θα πρέπει βέβαια να τονίσουμε πως αυτή η ενέργεια σε περασμένες εποχές λειτουργούσε διαφορετικά και πάντως όχι καταστροφικά. Κι αυτό γιατί τα τότε **ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ** ήταν **ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΙΜΑ** δηλ. η ίδια η φύση είχε τη δύναμη να τα εξαφανίσει και να τα αφομοιώσει.

Τα σημερινά σκουπίδια, όταν είναι από υλικά ανθεκτικά στο χρόνο και η φύση δε μπορεί να τα αποσυνθέσει, **ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΕΚΕΙ**, όπου τα ρίχνουμε ή όπου αλλού κι αν πάνε για **ΔΕΚΑΔΕΣ, ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ** ή **ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ**. Τέτοια υλικά είναι το νάιλον, το αλουμίνιο, το γυαλί, οι μεταλλικές κατασκευές κ.ά.

Ένα ακόμα πρόβλημα, που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια με την αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας, είναι και η τοποθέτηση οικοδομικών υλικών σε κοινόχρηστους χώρους για πολύ καιρό. Δεν είναι μόνο το αισθητό αποτέλεσμα που ενοχλεί αλλά και ότι αυτά διασκορπίζονται με αποτέλεσμα να γεμίζουν τ' αυλάκια και τα νερά του ποτίσματος ή της βροχής να πλημμυρίζουν τους δρόμους. Έτσι καταστρέφονται από το νεροφάγωμα κοινοτικά και ιδιωτικά έργα, οι δε δρόμοι είναι σχεδόν αδιάβατοι.

Το να ασχοληθεί κανείς με τους υπόλοιπους χώρους πέρα από τον ιδιωτικό ίσως είναι κάτι το δύσκολο. Το να περιποιηθεί όμως το χώρο γύρω από τον οποίο κινείται

και ζει είναι κάτι που χαρακτηρίζει ανέκαθεν τα ζαγορίσια σοκάκια. Επειδή πάντα προβάλλεται ως επιχείρημα ότι η φροντίδα δεν αφορά μόνο τον ιδιώτη αλλά και τους υπόλοιπους φορείς δηλ. την Κοινότητα και το Σύλλογο, έχουμε να υπενθυμίσουμε ότι θα τοποθετηθούν αυτό το μήνα άλλοι δέκα κάδοι, που αγοράστηκαν από το Συμβούλιο της περιοχής σε συνεργασία με την Κοινότητα. Ο Σύλλογος ετοίμασε άλλα δέκα βαρέλια, ώστε να μην υπάρχει η δικαιολογία για κανέναν, όπου κι αν κατοικεί. Εάν τηρηθεί και η συμφωνημένη υποχρέωση του υπευθύνου για την αποκομιδή των σκουπιδιών, τότε δε θα υπάρχει κανένα πρόβλημα από φέτος ούτε αισθητικό ούτε πρακτικό, ιδιαίτερα το καλοκαίρι.

Η νοοτροπία και η συμπεριφορά το ξέρουμε πως με θεωρίες και παραινήσεις δεν αλλάζει εύκολα. Εμείς ελπίζουμε πως το άρθρο μας αυτό δε θα είναι μια ακόμα περιττή «**συμβολή**» αλλά μια «**συμβολή**» στην ατομική ευθύνη και ευαισθησία του κάθε Βρυσοχωρίτη, που νοιάζεται για τον τόπο του.

Όμως απέναντι στην αδιαφορία θα πρέπει να βρεθεί αντιμετώπιση η **κοινή γνώμη** και **κριτική**, ώστε αν το θέμα αφορά λίγους να μη γενικεύεται η κακή εικόνα του χωριού. Την τελική δε ευθύνη έχουν ο πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο, που ξεπερνώντας τους όποιους ενδοιασμούς οφείλουν να δώσουν στο Βρυσόχωρι την όψη ενός πραγματικά ζαγορίσιου χωριού, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει μια έννομη παρέμβαση.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Γράφει η **ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Στις 22 Φεβρουαρίου ο ΜΟΣ οργάνωσε, ξεπερνώντας πολλές δυσκολίες, τον ετήσιο χορό του Συλλόγου στα Γιάννινα με σκοπό τη συνάντηση, την κοινωνική επαφή και τη διασκέδαση των μελών του.

Ο χορός έγινε στην πανέμορφη και άνετη αίθουσα «**Η ΦΗΓΟΣ**» του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και τα τραπέζια γέμισαν γρήγορα από τους χωριανούς μας και τους φίλους μας.

Θα ήταν μεγάλη χαρά για όλους μας να ήταν εκεί οι απανταχού Βρυσοχωρίτες σ' ένα μεγάλο αντάμωμα, σε μια μεγάλη συνάντηση συγγενών και φίλων που ο χρόνος και οι υποχρεώσεις τους έχουν σκορπίσει όπου γης, με αποτέλεσμα να έχουν χαθεί και πολλές φορές να μη γνωρίζονται καν μεταξύ τους.

Στο πόστο του και το μουσικό συγκρότημα του **ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΤΕΡΟΥ** και **ΚΩΣΤΑ ΒΕΡΔΗ**. Στο μικρόφωνο ο Ηλιοχωρίτης **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΟΣΠΥΡΗΣ** τραγούδησε όλες τις παραγγελίες, σκορπίζοντας το κέφι, τη χαρά και την ευχαρίστηση.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με χαιρετισμό της προέδρου του ΜΟΣ. Στη συνέχεια τα δύο χορευτικά συγκροτήματα με παραδοσιακές φορεσιές σκόρπισαν ρίγη χαράς και συγκίνησης με τις χορευτικές δεξιότητες στους στους Ζαγορίσιους και Ηπειρωτικούς χορούς και καταχειροκροτήθηκαν από όλους.

Στα χορευτικά συγκροτήματα συμμετείχαν: Η Χρύσα και η Σπυριδούλα Αδ. Τσιομίδου, η Χριστίνα Αθ. Καραγιαννοπούλου, η Ελένη και η Νικολέτα Ορ. Τζούμα (κόρες της Μαρίας Τσιομίδου), η Δήμητρα Παπαδοπούλου (κόρη της Σταματίας Μπίρη) και η εξαδέλφη της Παναγιώτα Παπαδοπούλου,

Συν. στη σελ. 6

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Στα λημέρια των «**κλεφτών**»
δίπλα από τον ποταμό Αώο

Χωριό

Το Βρυσόχωρι παλιότερα ονομαζόταν **Λεσινίτσα**.

Σλάβικη λέξη που σημαίνει λεπτοκαρυά, αφού η νοτιοδυτική πλευρά του χωριού είναι δασωμένη κυρίως με λεπτοκαρυές. Το Βρυσόχωρι είναι ένα από τα 44 χωριά του Ζαγορίου και ο ποταμός Αώος το χωρίζει από το **Ελεύθερο**, το **Παλιοσέλι** και τους **Πάδες**, που είναι χτισμένοι στους πρόποδες του **Σμόλικα**. Ξεκινώντας από το Βρυσόχωρι για να πάς στα λημέρια των «**κλεφτών**» και στην Γκαμήλα, την υψηλότερη κορυφή του συγκροτήματος της **Τύμφης**, με υψόμετρο 2.459 μ. περνάς από τη **Νεραϊδόβρυσή** ακριβώς στα ριζα της **Τύμφης**.

Εκεί ακριβώς σταματάνε οι επισκέπτες για να θαυμάσουν τη γοητεία της φύσης και να πουν το κρυστάλλινο νερό που κυριολεκτικά μουδιάζει το στόμα.

Η αρχαιότερη εκκλησία του χωριού είναι του Αγίου Αθανασίου, που χτίσανε οι κάτοικοι του συνοικισμού Μανώλη και η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου που χτίστηκε το 16ο αιώνα.

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «**ΕΘΝΟΣ**» 9.2.1997

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 1997	Δρχ. 7.100.000
Γ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ (ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ)	Δρχ. 215.898
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ ΕΤΟΥΣ 1997	Δρχ. 15.342.820

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Επιμέλεια ΤΑΣΟΥ ΡΕΜΟΥ

ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο συγγραφέας μας Μ. Πρωτοπρεσβύτερος και Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσ/νίκης Δρ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ**, εκτός από την πολύπλευρη και εργώδη θρησκευτική, κοινωνική, επιστημονική και πολιτισμική προσφορά έχει να επιδείξει και ένα πολύ σημαντικό και εξιλόγο συγγραφικό έργο.

Το 1996 κυκλοφόρησε τρία βιβλία θρησκευτικού περιεχομένου με άριστη θεολογική και επιστημονική τεκμηρίωση.

- Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ
- ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπρ Δημήτριος που είναι Αντιπρόεδρος της Ερανικής Επιτροπής απέστειλε στο Σύλλογο και την Κοινότητα 100 αντίτυπα του βιβλίου **ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** που είναι αφιερωμένο στον **ΠΑΠΑ-ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΒΑΣΔΕΚΗ** για να διατεθούν για τον Άγιο Χαράλαμπο.

Ο Σύλλογος και η Ερανική Επιτροπή αποφάσισαν να διαθέσουν το βιβλίο στην τιμή των 1.500 δραχμών και τα έσοδα να κατατεθούν στο λογαριασμό της Ερανικής Επιτροπής. Παρακαλούνται όλοι οι συγχαριανό και οι φίλοι του χωριού να αγοράσουν το αξιόλογο αυτό βιβλίο για την ενίσχυση της κοινής προσπάθειας όλων των Βρυσοχωριτών. Τα βιβλία διατίθενται από το Δ.Σ. του Συλλόγου και τα μέλη της Ερανικής Επιτροπής.

ΕΠΤΑΡΦΗ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου παρατήρησε κατά τη διάρκεια καταχώρησης των εισηγμένων και συνδρομών προς το Σύλλογο και την Εφημερίδα, ότι κάποιοι συγχαριανό μας ενώ προσφέρουν συνδρομή και οικονομική ενίσχυση δεν είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ως μέλη του Συλλόγου. Το ίδιο συμβαίνει και με πολλούς νέους ηλικίας 18 έως 30 χρόνων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο καλεί όλους τους συγχαριανούς μας να υποβάλουν τη σχετική αίτηση για να γίνουν μέλη του Συλλόγου. Αυτό μπορούν να το κάνουν επικοινωνώντας με κάποιο από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΟΙ ΚΑΔΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Σε όλους τους δρόμους του χωριού υπάρχουν κάδοι απορριμμάτων. Ήδη έχουν χορηγηθεί στην Κοινότητα από το Συμβούλιο της Περιφέρειας άλλοι 10 πλαστικοί κάδοι που θα τοποθετηθούν και αυτοί σε επίκαιρα σημεία. Παρά το γεγονός όμως της ύπαρξης τόσων κάδων, **ορισμένοι κάτοικοι** εξακολουθούν να ρίχνουν τους σάκου με τα σκουπίδια στο ρέμα και στους λάκους του χωριού. Έτσι το μεγάλο ρέμα με τις τρεις γέφυρες που είναι βιτρίνα και το στολίδι του χωριού, παρουσιάζει μια απεχθή εικόνα που προσβάλει και δυσφημεί και το χωριό και τους κατοίκους. Ας σταματήσει επιτέλους η απεχθή τακτική, **έστω και ολίγων**, να ρίχνουν τους σάκου με τα σκουπίδια στους λάκους, τη στιγμή που υπάρχουν κάδοι μπροστά σ' όλα τα σπίτια.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Ο ΜΟΣ Βρυσοχωρίου καλεί τους κατοίκους ιδιοκτήτες των ιδιόκτητων κτημάτων του χωριού σύμφωνα με την εξουσιοδότηση της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης την Παρασκευή 25 Απριλίου 1997 και ώρα 4.30 π.μ. στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Συλλόγου σε Γενική Συνέλευση με θέμα:

Λήψη αποφάσεων για τον καθορισμό ζωνών εννοικιάσεως των κτημάτων για το έτος 1997. Η παρουσία όλων κρίνεται απαραίτητη.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΒΟΣΚΟΤΟΠΩΝ

Το Δ.Σ. του Μ.Ο.Σ. Βρυσοχωρίου, εξουσιοδοτημένο από τους κατοίκους της Κοινότητας, ανακοινώνει ότι την Τετάρτη 30/4/1997 και ώρα 12 το μεσημέρι θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία του Συλλόγου στο Βρυσοχώρι Ιωαννίνων ανοιχτή πλειοδοτική δημοπρασία για την εννοικίαση των ιδιόκτητων βοσκότοπων του χωριού για το έτος 1997. Τα έσοδα θα διατεθούν, έπειτα από απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των κατοίκων, για κοινωνική και εξωραϊστικά έργα.

Πληροφορίες για τους ενδιαφερόμενους στους:
1. **Ευτυχία Οικονόμου** τηλ.: 0651-37045
2. **Σταμάτης Κων/νο του Ευαγγ.** » 0653-81483
3. **Κοινότητα Βρυσοχωρίου** » 0653-81438
Το Δ.Σ. του Μ.Ο.Σ.

ΟΙ ΣΤΕΓΕΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Την Τετάρτη 2 Απριλίου 1997 πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα συνάντηση των φορέων του χωριού μας με τη συμμετοχή του Προέδρου της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Ιερά **ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**, του Αντιπροέδρου της Κοινότητας κ. **ΣΤ. ΓΚΑΡΑΝΗ**, της Προέδρου του ΜΟΣ κ. **ΕΥΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**, του Αρχιεπίσκοπου της 8ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων κ. **ΔΗΜ. ΑΔ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ** και τον κ. **ΑΔ. ΤΣΙΟΜΙΔΗ** και συζητήσαν για τις στέγες των εκκλησιών **Αγίας Παρασκευής** και **Αγίου Αθανασίου**.

Επειτα από διαλογική συζήτηση αποφασίστηκε ομόφωνα να ζητήσει η **Εκκλησιαστική Επιτροπή** από την **Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων** την άδεια να ανακατασκευαστούν οι ετοιμόρροπες στέγες της **Αγίας Παρασκευής** και του **Αγίου Αθανασίου**. Η στέγη της **Αγίας Παρασκευής** θα σκεπαστεί με πλάκα που θα αγοραστεί από μάντρες των Ιωαννίνων, ενώ για τη στέγη του **Αγίου Αθανασίου** θα χρησιμοποιηθεί η υπάρχουσα και η πλάκα από το χαγιάτι του Αγίου Χαράλαμπος.

Οι δύο στέγες είναι ετοιμόρροπες και πρέπει να γίνουν μέχρι το καλοκαίρι. Επειδή απαιτείται αρκετά μεγάλη δαπάνη, απευθυνόμαστε και πάλι έκκληση για ενίσχυση αυτής της σημαντικής προσπάθειας. Οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση να στέλνεται στον Ταμία της Ερανικής Επιτροπής κ. **ΣΤΑΥΡΟ ΓΚΑΡΑΝΗ**.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Η Τράπεζα αίματος του **ΜΟΣ Βρυσοχωρίου**, που λειτουργεί στο «**Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δουρούτης Ιωαννίνων**», συμπλήρωσε πέντε χρόνια παρουσίας και σημαντικής κοινωνικής προσφοράς στον ευαίσθητο τομέα της υγείας των συγχαριανών μας. Στα χρόνια αυτά, συγχαριανόί μας σ' όλη την Ελλάδα, που χρειάστηκαν κάποιες μονάδες αίματος, για επείγουσες περιπτώσεις, εξυπηρετήθηκαν με τον πιο γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο.

Το αίμα είναι αγαθό μη εμπορεύσιμο. Προσφέρεται από τον άνθρωπο για το συνάνθρωπό του και δεν πουλιέται. Η εθελοντική αιμοδοσία έχει γίνει θεσμός και εκφράζει την έννοια του χρέους και της προσφοράς. Η Τράπεζά μας ανταποκρίθηκε απόλυτα στην αποστολή της. **Ανακοίνωσε και έσωσε ζωές.** Υπενθυμίζουμε πως όλα τα μέλη του Συλλόγου, όπου κι αν βρίσκονται, μ' ένα τηλεφώνημα στον Πρόεδρο του Συλλόγου, μπορούν να πάρουν όσες μονάδες αίματος χρειαστούν.

Για να συνεχίσει όμως η Τράπεζα αίματος την προσφορά της, χρειάζεται την ενίσχυση όλων μας. Όλοι, όσοι δεν έχουμε σοβαρό πρόβλημα υγείας, μπορούμε να δώσουμε αίμα. Αίμα μπορούμε να δώσουμε όπου βρισκόμαστε αρκεί να το κρεδονούμε στην **Τράπεζα του Συλλόγου**. Ακόμη, όσοι δεν χρησιμοποιήσαν το αίμα που ζήτησαν, να ζητήσουν να επιστραφεί στην Τράπεζα του Συλλόγου.

Ο ΜΟΣ ορίζει την Τετάρτη 28 Μαΐου 1997 ως ημέρα «**αιμοδοσίας**» και καλεί τους απανταχού Βρυσοχωριτες και φίλους τους να σπεύδουν στα κέντρα αιμοδοσίας της περιοχής τους να δώσουν αίμα για την Τράπεζα του ΜΟΣ. Είναι αυτονόητο ότι οι αιμοδότες πρέπει να στέλνουν στο σύλλογο μια απλή βεβαίωση για την ενημέρωση του μητρώου και τον έλεγχο της κανονικής χρέωσης.

Η αιμοδοσία είναι ανώδυνη και σώζει ζωές... Δώσε λίγο αίμα σήμερα που μπορείς... Αύριο ίσως το χρειαστείς και συ...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Μορφωτικός και Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσοχωρίου καλεί τα μέλη του και γενικά όλους τους κατοίκους του χωριού σε εξορμήσεις καθαριότητας, με προσωπική εργασία, σύμφωνα με το άρθρο 2 των καταστατικών, που θα πραγματοποιηθούν στις παρακάτω ημερομηνίες:

1) Την Μεγάλη Πέμπτη, 25 Απριλίου 1997, και ώρα 9 π.μ. εξόρμηση για την καθαριότητα των δρόμων και των πλατειών του χωριού.
2) Το Σάββατο 7 Ιουνίου 1997 και ώρα 8 π.μ. εξόρμηση για την καθαριότητα του Μοναστηριού της Αγίας Τριάδας και των γύρω χώρων με την ευκαιρία του πανηγυριού.

Σε περίπτωση κακοκαιρίας οι εξορμήσεις θα πραγματοποιηθούν για μεν την Μεγάλη Πέμπτη την Παρασκευή ή το Σάββατο, για δε την Αγία Τριάδα το επόμενο Σάββατο 14 Ιουνίου.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

Ο πατέρας μου «**Άγια τα χωμάτα του**», αγαπούσε πολύ το χωριό, φρόντιζε για τα προβλήματα του και περνούσε τις καλοκαιρινές του διακοπές πάντα στο Βρυσοχώρι. Καθημερινά έκαμε μικρούς και μεγάλους περπάτους στις διάφορες τοποθεσίες της περιοχής. Τον συνόδευε σχεδόν πάντοτε η αγαπημένη του σύζυγος **Δέσποινα** και πολλές φορές τους ακολουθούσαμε και εμείς τα παιδιά τους.

Θυμάμαι κάποια χρονιά που τον συνόδεψα σε μια

επίσκεψη στην **Αγία Τριάδα**. Ήταν μια θαυμάσια πορεία, από το παλιό μονοπάτι, που κράτησε τρεις περίπου ώρες. Μόλις φτάσαμε στο μοναστήρι, κατευθυνθήκαμε στην εκκλησία, για να προσκυνήσουμε στη χάρη της **Αγίας Τριάδας** και να ανάψουμε τα καντήλια. Έπειτα καθήσαμε στον ίσκιό της γέφυρας καρυδιάς και ο πατέρας μου άρχισε να μου μιλά για το μοναστήρι.

«Το μοναστήρι αυτό είναι πολύ παλαιό. Μια ημερομηνία χαραγμένη σε πλάκα του τοίχου δείχνει 1792, χωρίς να είναι ούγουρο αν δείχνει το χρόνο που χτίστηκε ή κάποια από τις πολλές ανακαινίσεις που έχουν γίνει. Το μοναστήρι στην πορεία του χρόνου έπαθε πολλές ζημιές, ανακαινίστηκε πολλές φορές και διατηρείται στη σημαντική κατάσταση χάρη στη φροντίδα των κατοίκων, της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, της Κοινότητας και του Μορφωτικού Συλλόγου».

Το μοναστήρι είναι χτισμένο στην άκρη μιας στενόμακρης γραμμικής κοιλάδας. Έχει ανοιχτό ορίζοντα προς τη βορεινή πλευρά ενώ ανατολικά και νοτιοδυτικά περιβάλλεται από λόφους και απότομες χαράδρες και βουνοκορφές που νομίζεις πως θα σε πιασώσουν. Όλη η περιοχή είναι κατάφυτη από πανήφυλα πεύκα, έλατα και αγριοελατάνια. Ένα ποτάμι με χρυσάφιλα παγωμένα νερά διασχίζει την κοιλάδα και ο μελωδικός του φλόιβος, σε απόλυτη αρμονία με το κελιάδισμα των πουλιών, διακόπτει την απόλυτη ηρεμία και ησυχία της περιοχής.

Η φύση εδώ υμνεί το Θεό. Εδώ ηρεμεί το πνεύμα και η ψυχή και ο άνθρωπος απολαμβάνει τη γαλήνη μακριά από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, απολαμβάνει αυτή την απερίγραπτη ομορφιά και βιώνει έντονα θρησκευτικά συναισθήματα, μακριά από τα πάθη και τις μικροψυχίες των ανθρώπων.

Το μοναστήρι, τόπος συνάντησης και λατρείας του Θεού, ήταν το καταφύγιο των κυνηγών. Παλαιότερα μαζί με τον Ηγούμενο και τους μοναχούς, παρακολουθούσαν με κατανύξη τον όρθο, ασπάζονταν τις εικόνες, άφηναν τον οβολό τους για την ενίσχυση του μοναστηριού και επέστρεφαν στο χωριό με τα επινύκια (**κνήγνια**).

Σπαθίσκαμε με τον πατέρα μου και πήγαμε να δούμε την κατακόμβη. Πρόκειται για μια υπόγεια εκκλησία λαξευμένη σε μια σπηλιά κάτω από την εκκλησία και τα χαλάσματα των κελιών. Αυτό το μοναδικό, αλλά δυστυχώς εγκαταλειμμένο χριστιανικό μνημείο, πρέπει να αριθμεί πολλούς αιώνες ζωής, όπως και το μοναστήρι. Δυστυχώς όμως καμιά φροντίδα και κανένα ενδιαφέρον δεν έχει εκδηλωθεί από την **Αρχαιολογική Υπηρεσία** και το **Υπουργείο Πολιτισμού**, παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις του **Μορφωτικού Συλλόγου**.

Ένας περίπατος στα σιάνια του μοναστηριού μας έδωσε την ευκαιρία να απολαύσουμε την ομορφιά του τοπίου και να αναπνεύσουμε οξυγόνο, αυτό το ανεπανάληπτο δώρο του δάσους. Ένας ασβός ξεπετιέται ξαφνικά μπροστά μας. «Εδώ, είπε ο πατέρας μου, ζουν σχεδόν όλα τα άγρια ζώα. Τσακάλια, λύκοι, λαγού, αγριόγαιδα, ξαρκάδια, αργισούρουννα, αλεπούδες. Μια ολόκληρη κοινωνία άγριων ζώων ζει και

κινείται σ' αυτόν τον τόπο».

Το μοναστήρι πνιγμένο στο πράσινο, συνθέτει ένα χαρούμενο και ευχάριστο περιβάλλον, χωρίς να το αγγίζει η πλήξη και χωρίς να το ενοχλεί η μοναξιά. Όταν σηκώνεις τα μάτια σου ψηλά αισθάνεσαι τη βοήθη μεγαλοπρέπειας του τοπίου, ανανέους το μυρωμένο αέρα, νιώθεις ελεύθερος και απελευθερωμένος, πλησιάζεις και βρίσκεσαι κοντά στο Θεό.

«Πιο κάτω από δω», είπε ο πατέρας μου, «ήταν οι

Αγία Τριάδα 3.6.1996. Απόψη από την υπαίθρια παράκληση ΦΩΤΟ: ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

ΝΕΡΟΤΡΙΒΕΣ, όπου οι νέες του χωριού έφεραν τα υφαντά τους (φλοκάτες, φουστές, βελάντζες κ.λ.π.) για να τα πλύνουν. Τα προικιά, δουλειά μιας ζωής με αμέτρητα νυτάρια, ενδοφώνων τις ελπίδες και τις προσδοκίες των κοριτσιών της εποχής εκείνης. Σήμερα έχουν μείνει τα χαλάσματα και τα ερείπια από τις νεοτριβές, σαν μια ακατάστατη φωτογραφία μιας εποχής που πέρασε».

Το μοναστήρι είναι αφιερωμένο στην **Αγία Τριάδα**. Εδώ απ' τα παλιά χρόνια γίνονταν μεγάλο πανηγύρι με προσκυνητές όχι μόνο από το Βρυσοχώρι, αλλά και από τα γύρω χωριά. Οι περισσότεροι έρχονταν απ' την παραμονή. Άναβαν φωτιές στα μεγάλα σιάνια και ξενυχτούσαν. Ανήμερα κατέφταναν οι υπόλοιποι με τα ζώα, ακολουθώντας το παλιό μονοπάτι. Μετά τη θεία λειτουργία και την παράκληση άρχιζε το γλέντι με τα κλαρίνα και οι παρές έστρωναν για φαγητό κάτω από τα βαθυστά δέντρα.

Το απόγεμα οι νέοι και οι νέες έρχονταν στο δάσος και μάζευαν δάφνη για προσάνναμα. Αργά το απόγεμα το φόρτωναν στα ζώα και ξεκινούσε το μεγάλο καράβι για το χωριό. Όλοι ήταν ξένοιαστοι και χαρούμενοι και απολάμβαναν τα δρώμενα αυτής της μέρας, χωρίς να νιώθουν ίχνος καούρας. Όμορφα χρόνια, ευχάριστες στιγμές, που για τους πιο ηλικιωμένους αποτελούν σήμερα γλυκιές αναμνήσεις.

Ακολούθησαν τα βουβρά χρόνια. Ο πόλεμος του '40, ο εμφύλιος, ο ξεριζωμός. Η **χάση της Αγίας Τριάδας προστάτησε τους Βρυσοχωριτες** και το μοναστήρι στάθηκε σκέπη και καταφύγιο των κατατρεγμένων σε δύσκολες στιγμές. Σήμερα από το μεγάλο συγκρότημα του μοναστηριού σώζεται μόνο η εκκλησία με το σκαλιστό τέμπλο και τις λιγοστές εικόνες και ένα δωμάτιο (κελί). Αυτό το μοναστήρι είναι δεμένο με την παράδοση και την ιστορία του χωριού και συντηρείται με τα απειρώματα των πιστών.

Εδώ και πέντε χρόνια ο **Μορφωτικός Σύλλογος** έχει αναλάβει για το χωριό. Όλοι ήταν ξένοιαστοι και χαρούμενοι και απολάμβαναν τα δρώμενα αυτής της μέρας, χωρίς να νιώθουν ίχνος καούρας. Όμορφα χρόνια, ευχάριστες στιγμές, που για τους πιο ηλικιωμένους αποτελούν σήμερα γλυκιές αναμνήσεις. Ακολούθησαν τα βουβρά χρόνια. Ο πόλεμος του '40, ο εμφύλιος, ο ξεριζωμός. Η **χάση της Αγίας Τριάδας προστάτησε τους Βρυσοχωριτες** και το μοναστήρι στάθηκε σκέπη και καταφύγιο των κατατρεγμένων σε δύσκολες στιγμές. Σήμερα από το μεγάλο συγκρότημα του μοναστηριού σώζεται μόνο η εκκλησία με το σκαλιστό τέμπλο και τις λιγοστές εικόνες και ένα δωμάτιο (κελί). Αυτό το μοναστήρι είναι δεμένο με την παράδοση και την ιστορία του χωριού και συντηρείται με τα απειρώματα των πιστών.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

ΤΟ ΕΛΑΦΙ ΤΗΣ ΣΙΑΝΙΣΤΑΣ

Πολύ πρωί βρέθηκε στο χωράφι στη **Σιάνιστα** ο αδελφός μου **Αλέξανδρος** για να τοποθετήσει φασολόβερρες στις φασουλές. Το χωράφι ήταν κοντά στο ποτάμι κι ήταν το μόνο που ποτίζονταν σ' όλη τη γύρω περιοχή.

Συνήθως καλλιεργούσαμε πατάτες και φασόλια. Η καλλιέργειά του ήταν υποδειγματική και απέδιδε άφθονους καρπούς. Οι φασολιές είχαν μεγαλώσει αρκετά και είχαν ανάγκη από σπρίνγματα. Έκοψε βέργες από άγριες λεπτοκαυρές, τις μετέφερε και άρχισε να τις τοποθετεί. Ήταν όμως παράνομος. Παράνομος γιατί είχε κόψει κλαδιά κλαδιά κι είχε καταστρέψει το πράσινο της περιοχής.

Σκληρά χρόνια της δικτατορίας του **Μεταξά** τότε. Διά νόμου, για χάρη της προστασίας του πράσινου, απαγορεύονταν η κοπή κάθε κλαρού κλαδιού. Ακόμη δεν επέτρεπαν σε κάθε οικογένεια να κατέχει πάνω από πέντε γίδια, γιατί αυτά κατέστρεφαν το δάσος. Είχε ανάγκη η Αττική από το πράσινο, είχε και το χωριό μας όπου οργιάζει η βλάστηση!

Γενικός ο νόμος σ' όλη την επικράτεια. Δασικοί υπάλληλοι, τριπλές του νόμου, έκαναν τακτικούς αφηνδιασμούς στη γύρω περιοχή για να συλλάβουν τυχόν παραβάτες. Κι ήταν αυστηροί, αυστηρότατοι. Σωστή εκστρατεία για την προστασία του πράσινου.

Κι έλεγαν στον ύμνο της 4ης Αυγούστου: «**Θα ψηλώσουμε τα στάχυα κι όλα γύρω όλα τα βράχια θα γίνουν ανθοβούνια και χρυσοπνιγές**» (4η Αυγούστου 1936, η κήρυξη της δικτατορίας).

Ο **Αλέξανδρος** τοποθετούσε βέργες και συγχρόνως τραγουδούσε τον ύμνο «**ζήτω η 4η Αυγούστου, ήρθε ο μέγας αρκαπός**» για να φανεί πως είναι μεταξικός. Διαφορετικά...

Ξαφνικά ένα **άλτ**, στον τόπο, ακούστηκε απ' το δρόμο, 50 μέτρα πάνω απ' το χωράφι. Δυό δασικοί ο **Διαμαντόπουλος** και ο **Σιάνης**, δασονόμος και δασοφύλακας, αντίστοιχα, τον ακινητοποίησαν **άλτ**, στον τόπο. Μπά, τέτοια συνθήματα ακινητοποίησης δεν τα γνωρίζει ο **Αλέξανδρος**, ούτε υπακούει σ' αυτά.

Φτερά βάσει στα πόδια του και όπου φύγει-φύγει. Περνά το ποτάμι, πηδά όχτους, δρασκελά καντάκια, παίρνει σβάρνα τα χωράφια, ώπου χάνεται στο δάσος. Μάταια τον καταδιώκουν. Που να τον φράσουν. Πυροβολούν με τα πιστόλια, μα κι οι σφαίρες δεν τον φθάνουν. Είναι ταχύτερος κι απ' τα ελάφια ακόμη. «**Οκύπους Αλέκος θα έλεγε ο Όμηρος**». Απεληγμένοι από την απουσία της συλλήψεως επιστρέφουν στο χωριό και διηγούνται τα συμβάντα. Κρίμα, τους απάντα ο μακαρίτης **Νίκος Τσουμάνης**, που 'φερε καλά να ειρωνεύεται. Έπρεπε να τον συλλάβετε και να τον κλείσετε φυλακή. Κατέστρεψε το δάσος, πάει κάθισε το πράσινο. Εγώ τον είδα, συνέχισε, να κόβει και από ιτιές βέργες. Τις κατέστρεψε κι αυτές, που 'ταν ομορφιά στο ποτάμι.

Πα μια στιγμή οι δασικοί φάνηκαν ικανοποιημένοι ακούοντας αυτά. Για μια στιγμή μόνο γιατί σε λίγο τους επιτέθηκε σαν καταπλητής Νιρόπη, «**σοκ αισχύνεστε**» ενόστε χρησιμοποιούσε και καθαρευουσιάνικες φράσεις, που δεν μας αφήνετε να κόψουμε ούτε φασολόβερρες, ούτε ζύλα, ούτε κλαδιά για τα ζώα. Πού θα σπριχθούν οι φασουλές; Στα πόδια μας; Τι θα φαν τα ζώα το χειμώνα;

Το ξέρω, είναι νόμος και σεις οι τριπλές του. Παραβλέψτε όμως και λίγο, ψυκολογίστε τον. Γιατί πολλές φορές η πιστή εφαρμογή του νόμου δημιουργεί τον παράνομο.

Ο **Αλέξανδρος** δεν κατέστρεψε το δάσος κόβοντας τις βέργες. Ίσα-ίσα δεκαπλασίασε το πράσινο. Γιατί κόβοντας μια βέργα δέκα φυτράκια στον τόπο. Στα πρόσφατα των δασικών ζωγραφίστηκε η έκφραση μελαγχολικής σκέψης.

Αμίλητοι έφυγαν, αλλά αποφασισμένοι να συνεχίσουν την επήληψη που μεγαλύτερη αυστηρότητα. Και οι ενέδρες και οι αφηνδιασμοί συνεχίζονταν.

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1997
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΒΕΝΕΤΗ
ΩΡΑ 8 μ.μ.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Γράφει η ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συν. από τη σελ. 1
ο Αντώνης και η Μαρία Νικ. Καραγιαννοπούλου, ο Αθανάσιος, η Στέλλα και η Χρυσάνθη Δημ. Κουνάβου, ο Χρήστος και η Κατερίνα Αλ. Κιτσάρη (παιδιά της Ντίνας Μπίρη), η Χαρά Γεωργ. Παπανικολάου (κόρη της Δανάης Κασσαβέτη) η Χριστίνα Θ. Βούρβου (κόρη της Μαρίας Κασσαβέτη) η Χριστίνα Σπ. Κουρή (κόρη της Χαϊδούλας Πασαλάη) ο Αδαμάντιος Ιωάν. Καπράντζιος, ο Γιάννης και ο Βασίλης Αν. Ρέμος, ο Γιάννης Κων. Χαντόλιος, ο Αντώνης Γεωργ. Ζαμπάκος, ο Αντώνης και ο Χρήστος Γεωρ. Βακάρος, ο Γιάννης Αστ. Τσουμάνης, η Χριστίνα Κότσια φίλη του Συλλόγου, η Γεωργία Κων. Τσιομίδη, η μικρούλα Δέσποινα Στ. Γκαράνη.

Συμμετέχοντες στους χορευτές καθώς επίσης και στο Γυμναστή κ. ΘΩΜΑ ΒΟΥΡΒΟ για την άφιξη εμφάνιση των δύο συγκροτημάτων και τη χαρά που μας έδωσαν.

Στη συνέχεια ο κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ με νεανικό κέφι και διάθεση άνοιξε το χορό με τα «παιδιά της Σαμαρίνας». Σε λίγο η πίστα γέμισε από χορευτές όλων των ηλικιών που σ' ένα αποκριτικό ξεφάντωμα χόρευαν ως τις πρώτες πρωινές ώρες.

Στη λαχειοφόρο αγορά που έγινε μοιράστηκαν πλούσια δώρα, που προσφέρθηκαν από το ΜΟΣ, τους εκ Βρυσσχωριού εμπόρους των Ιωαννίνων και φίλους του Συλ-

λόγου. Τυχερός της βραδιάς αναδείχτηκε ο κ. ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ κερδίζοντας τον πρώτο λαχνό, που ήταν μία ηλεκτρική σκούπα.

Η ευρύχωρη αίθουσα, τα πλούσια φαγητά, το άφθογο σεβρίσισμα, η εναλλαγή της μουσικής με παραδοσιακά και μοντέρνα τραγούδια και η συνάντηση με γνωστά και αγαπητά πρόσωπα, με τους φίλους, τους συγγενείς, τους χωριανούς γενικότερα δημιουργήσαν μια ευχάριστη ατμόσφαιρα και μας έκαναν να ζήσουμε μια μοναδική και αξέχαστη βραδιά. Την άλλη μέρα, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΙΑΦΑΣ γιος της κ. Βασιλικής Μπιτέρη από το χωριό μας, που μας τίμησε με την παρουσία του στο χορό, αφιέρωσε ολόκληρη σχεδόν σελίδα στο «ετήσιο ανάμνημα των Βρυσσχωριτών στα Γιάννενα» στην καθημερινή εφημερίδα «Πρωϊνά Νέα» των Ιωαννίνων. Ο κ. ΤΖΙΑΦΑΣ είναι ιδιοκτήτης, εκδότης και Διευθυντής της εφημερίδας και τον ευχαριστούμε.

Τελειώνοντας η εκδήλωση γύρω στις 4 το πρωί φύγαμε όλοι ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι. Γιατί και πάνω απ' όλα η προσπάθεια για την οργάνωση της βραδιάς δεν πήγε χαμένη. Η επιτυχία έδωσε δύναμη στο ΜΟΣ και κουράγιο για να συνεχίσει το έργο του, αφού παραβρέθηκαν περισσότερο από 160 άτομα. Η όλη εκδήλωση βιντεοσκοπήθηκε από τον κ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΣΙΟΜΙΔΗ. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με τον ίδιο στο τηλέφωνο 0682/25272

Το χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου

Το παιδικό χορευτικό συγκρότημα

Ιωάννινα 22-2-1997 Βρυσσχωριτικές παρέες με φίλους τους στο χορό του Συλλόγου ΦΩΤΟ: ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΔΗ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΑ ΠΡΑΜΑΝΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Γράφει η ΕΥΤΕΡΠΗ ΒΑΣΣΟΥ-ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ

Στο διήμερο 15 και 16 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε συνάντηση των Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου στα Πράμαντα Τζουμερκών και ορειβατική πορεία στη θαυμάσια διαδρομή Ματσούκι - Καλαρρύτες - Συρράκο.

Το απόγευμα του Σαββάτου 15 του Μάρτη, διακόσιοι είκοσι (220) περίπου ορειβάτες κάθε φύλου και ηλικίας κατέφθασαν στα γραφικά Πράμαντα, το μεγάλο Κεφαλοχώρι των Τζουμερκών, με τέσσερα λεωφορεία και 1.Χ. αυτοκίνητα. Αρχηγός της συνάντησης ήταν ο Γραμματέας του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων και Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Δυτ. Ελλάδας και Ηπείρου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ. Χάρη στις συντονισμένες ενέργειες του κ. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ και του Προέδρου της Κοινότητας ΚΩΝ/ΝΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ όλοι οι ορειβάτες τακτοποιήθηκαν στο ξενοδοχείο ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ, στο Πνευματικό Κέντρο της Κοινότητας και στα ενοικιαζόμενα δωμάτια του χωριού. Εντύπωση προκάλεσε σε όλους η τάξη, η περιποίηση, η φιλοξενία και τα φιλικά αισθήματα του Προέδρου και των κατοίκων του χωριού.

Στην ορειβατική συνάντηση των Τζουμερκών συμμετείχαν οι παρακάτω Ορειβατικοί Σύλλογοι: Ιωαννίνων, Αγρινίου, Άρτας, Κανιούριου Αιτωλοακαρνανίας, Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Πατρίγγου, Πρέβεζας, Παραμυθιάς και Βρυσσχωριού. Το ΜΟΣ Βρυσσχωριού εκπροσώπησαν ο Ι. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου και τα μέλη του Συλλόγου ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ και ΕΥΤΕΡΠΗ ΤΣΙΟΜΙΔΗ και ΑΣΤΕΡΙΟΣ και ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ.

Στη σύσκεψη των εκπροσώπων των Ορειβατικών Συλλόγων που πραγματοποιήθηκε στις 8 το βράδυ στο ξενοδοχείο ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ έγινε απολογισμός των δραστηριοτήτων της Ένωσης και αποφασίστηκε ομόφωνα η επίσημη συνάντηση των Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου του 1997 να γίνει στο ΒΡΥΣΣΧΩΡΙΟ τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Ακολούθησε επίσημα δεξίωση στο εστιατόριο του ξενοδοχείου και ορειβατικό γλέντι με κλαρίνα που κράτησε ως αργά τα μεσάνυχτα.

Το πρωί της Κυριακής 16 του Μάρτη οι ορειβάτες με τα λεωφορεία και τα 1.Χ. αυτοκίνητα έφθασαν στο Ματσούκι. Η διαδρομή σ' ένα «απερίγραπτο κάλλος και αγριότητα τοπίο» μας άφησε κατάπληκτους. Εντύπωση προκάλεσαν σε όλους οι απότομες πλαγιές, οι βαθιές χαράδρες και τα άγρια φαράγγια της περιοχής.

Η ορειβατική πορεία άρχισε από το Ματσούκι. Ακολουθώντας ένα στενό μονοπάτι μέσα σε απότομους και κατακόρυφους βράχους φτάσαμε στο ιστορικό μοναστήρι της ΒΥΛΙΖΑΣ, πρώτο σταθμό της διαδρομής. Εκεί φιλόξενοι κάτοικοι του χωριού μας πρόσφεραν καφέδες, αναψυκτικά και γλυκά, μας ξενάγησαν στους χώρους του μοναστηριού και ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ μας έκανε μια κατατοπιστική ενημέρωση για την ιστορία του χωριού.

Η διαδρομή από τη ΒΥΛΙΖΑ ως το Καλαρρύτες ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία σ' ένα τοπίο με μοναδική αγριότητα και ομορφιά. Το κατηγορητικό μονοπάτι μας οδήγησε στον Καλαρρύτες με τα ορμητικά και καθάρια νερά του, τις απότομες πλαγιές, τις βαθιές χαράδρες και τα απότομα βράχια. Απολαύσαμε αρκετή ώρα την απερίγραπτη ομορφιά της χαράδρας και έπειτα από μια ώρα ανηφορική πορεία φτάσαμε στους Καλαρρύτες.

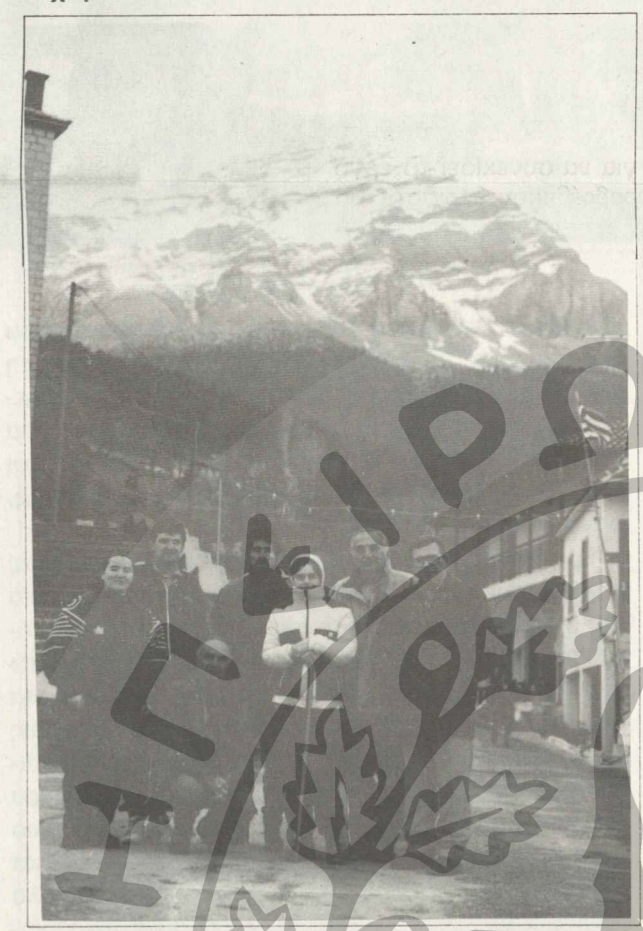
Στους Καλαρρύτες επισκεφθήκαμε πρώτα τον ιστορικό ναό του Αγίου Νικολάου όπου ευχάλη δέηση και ο αρχηγός κ. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ (Καλαρρυτιώτης στην καταγωγή) μας μίλησε για την ιστορία του χωριού και της εκκλησίας και είχαμε την ευκαιρία να δούμε και να προσκυνήσουμε το

μοναδικό στο είδος του χειροποίητο χρυσοκενημένο ευαγγέλιο του ναού.

Αφού περπατήσαμε στους λιθόστρωτους δρόμους καταλήξαμε στην κεντρική πλατεία του χωριού. Σύμφωνα με το πρόγραμμα φάγαμε στα τρία μαγαζιά-καφενεία του χωριού όπου βρήκαμε πρόθυμη, φιλική και γρήγορη εξυπηρέτηση.

Η διαδρομή Καλαρρύτες-Συρράκο ήταν φανταστική και μας χάρισε εμπειρίες που θα μείνουν γι' αχνόνια ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη μας. Η σκιά του ΧΡΥΣΙΑ σ' ένα βάραθρο που έχασκε απειλώς και απειλητικό, ο μεγάλος γκρεμός, τα κατακόρυφα βράχια και στο βάθος η άγρια ρεματιά μας πλημύρισε με ανάμνημα συναισθήματα δέους, θαυμασμού και φόβου. Εδώ νιώθει κανείς το άγριο μεγαλείο της φύσης και απολαμβάνει με όλες τις αισθήσεις την εκπληκτική ομορφιά του τοπίου. Στον ανηφορικό δρόμο για το Συρράκο οι πηγές με τα κρύα νερά μας δροσίζουν και μας τονώνουν.

Το Συρράκο, αυτή η αετοφωλιά της Πίνδου, μας εξέπληξε με τη γραφικότητα, το παραδοσιακό χρώμα και την αρχοντιά. Εδώ καταλάβαμε από πού αντλούσε την έμπνευση ο λυρικός ποιητής ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ, όταν έγραφε το «Σταυραστό». Έπειτα από σύντομη ξενάγηση στα αξιοθέατα του Συρράκου κατευθυνθήκαμε στο εξοχικό του Αη-Γιώργη όπου έγινε ανασκόπηση του οδοπορικού και γεωγραφική κατατοπίση στον εκτεταμένο ορίζοντα της περιοχής. Η ώρα του αποχωρισμού είχε φτάσει και η θαυμάσια ορειβατική συνάντηση και πορεία έκλεισε με την ευχή: «Καλή αντάμωση στο Σεπτέμβριο στο Βρυσσχωρί».

Πράμαντα 16.3.1997. Στο βάθος η κορυφή Στρογγυλά χιονισμένη

Στην πλατεία Καλαρρυτών 16.3.1997

ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

Στα χρόνια πριν από τον πόλεμο ο ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΕΤΤΑΣ έπαιζε συχνά πρέφα στο καφενείο με το ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΟΥΝΑΒΟ και άλλους χωριανούς. Συνήθως ο ΣΕΤΤΑΣ κρατούσε την πλάκα και έγραφε τα νούμερα με το κονδύλι. Είχε μεγάλη επιδεξιότητα στο γράψιμο και ενώ έγραφε αρχικά τα νούμερα με το κονδύλι για να τα βλέπουν όλοι, με το μικρό δαχτυλό έβγαινε και στη συνέχεια έβγαλε κάποιους αριθμούς.

Όταν τελείωνε η παρτίδα ο ΣΕΤΤΑΣ έκανε τις προσθέσεις και έβγαине πάντα νικητής.

- Τι λες ωρέ γείτονα, του λέει κάποια μέρα ο ΚΟΥΝΑΒΟΣ, αφού εγώ κέρδισα τις περισσότερες παρτίδες πώς γίνεται να χάνω;

Και ο ΣΕΤΤΑΣ ετοιμόλογος και χωρατατζής του απαντά.

- Καλά ρε γείτονα, εγώ γράφω εσύ θέλεις να κερδίσεις.

Τέτοιες φράσεις του ΣΕΤΤΑ και άλλων Βρυσσχωριτών έχουν μείνει παροιμιώδεις στα χρονικά του χωριού.

Στη δεκαετία του '60 ζούσε στο Βρυσσχωρί η ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΟΜΙΔΗ το γένος ΚΟΤΡΟΤΣΙΟΥ γνωστότερη σαν ΙΑΤΑ του ΤΣΙΓΚΟΓΙΑΝΝΗ. Επειδή ήταν γριά κοντά στα 90 της έφεραν από τα Γιάννενα ένα μουσικάλι βιταμίνες για να δυναμώσει.

Ένα σούρουπο κάνει η ΙΑΤΑ μια καλή παπάρα με γάλα βρίσκει και το μουσικάλι με τις βιταμίνες που είχε ροζέ χρώμα και νομίζοντας πως είναι κρασί το άδειαζε όλο στο πιάτο.

Μόλις το κατάλαβαν οι δικοί της ανησυχούσαν. Η γιαγιά όμως ευχαριστημένη από την ωραία γεύση ρωτάει το γιο της.

- Ωρέ Μάτρε, πολύ καλό αυτό το κρασί, από που το έχεις.

Κά' ο γιος της κοφτά και ανήσυχος της απαντά:

- Απ' το αμπέλι της Σκάρβενας.

Στην πρωτοχρονιάτικη σύναξη που έγινε την παραμονή 31.12.1996 στο καφενείο του ΣΙΑΜΠΙΡΗ ο ΜΟΣ σύμφωνα με το έθιμο έκοψε δύο πρωτοχρονιάτικες πίτες. Η ντόπιαντη κόρη του καταστηματούχου ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΙΑΜΠΙΡΗ σύζυγος του ΗΛΙΑ ΜΠΑΡΚΑ προσέφερε και μόρασε στους θαμώνες ένα ταψί κέικ. Το νόμισμα το βρήκε ο πιο μικρός που έτυχε να είναι εκείνο το βράδυ στο Βρυσσχωρί, ο 11χρονος ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Κ. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ. Ο μικρός τυχερός ευχόθηκε στη ΔΕΣΠΩ «Χρόνια πολλά και με γιο».

Σύζυγος Βρυσσχωριτίσσης δεύτερης γενιάς που διαμένει σε πόλη του μακεδονικού κάμπου, βρέθηκε στις 11 Μαρτίου 1977 στα Γιάννενα για δικαστική υπόθεση. Στο διάδρομο του δικαστικού μενάρου, είχαμε στήσει πηναδάκι τέσσερα άτομα και συζητούσαμε. Κάποια στιγμή μας πλησιάζει μια ηλικιωμένη γυναίκα, λίγο χαζή και γνωστή θαμάνας των δικαστηρίων που δεν μπορούσε να βρει κάποιον νομικό για συμβουλές. Βλέποντας τον καλοντυμένο κύριο τον ρωτά:

- Κύριε, είστε δικηγόρος;

- Όχι απαντά ο κύριος, είμαι κατηγορούμενος.

Κοφτή και ακριβόλογη η απάντηση του φίλου, με λίγο φαρμακευτικό ασπένες, λόγω επαγγέλματος.

Στη δεκαετία του '60, όπως όλοι οι Βρυσσχωριτες, έτσι και ο ΜΑΡΚΑΡ-ΒΑΓΓΕΛΗΣ ο ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ που έμεινε στον πάγο μαχαλά είχε αρκετά γίδια. Μια από τις γίδες του όμως, είχε την κακή συνήθεια, κατά τις 10 το πρωί να ξεκόβει απ' το κοπάδι και να κατευθύνεται στους κήπους όπου «κορφολογούσε» τα κλήματα και τις φασολιές.

Το θέμα πήρε διαστάσεις και οι χωριανοί παραπονέθηκαν στο νοικοκύρη. Αυτός όμως ήταν κατηγορηματικός και αρνήθηκε ότι ήταν η δική του γίδα.

Ένα μεσημέρι νάνη πάλι η ΣΙΟΥΤΑ στα κηπάδια του Αη-Νικόλα. Τη βλέπουν η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΩ, η ΚΥΡΑ-ΤΣΕΠΩ και άλλες γυναίκες της κάτω γειτονιάς και πίνουν την γίδα. Της βάζουν ένα καπέλο στο κεφάλι, γραβάτα στο λαιμό και εσώρουχα στα οπίσθια και τη στέλνουν κατ' ευθείαν στο σπίτι του ΣΙΑΜΠΙΡΗ.

Τη βλέπει ο ΜΑΡΚΑΡ ΒΑΓΓΕΛΗΣ και τότε πείθεται πως η «ΣΙΟΥΤΑ» του ήταν η ζημιά. Την πίνει τότε και τη σφάζει, γιατί ήταν και κασάμπς.

ΦΙΛΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Το θέμα των σκουπιδιών έχει γίνει μεγάλο πρόβλημα και για το Ζαγόρι. Περνώντας έξω από το Τσεπέλοβο και το Σκαμνέλι αντιγράφεις τους σωρούς των σκουπιδιών να σπάζονται και να καίγονται στις παρυφές του δρόμου. Η εικόνα είναι απαράδεκτη, αφορά όλους μας και πρέπει οι Πρόεδροι των δύο Κοινοτήτων να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα άμεσα και αποτελεσματικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ
Βρυσσχωρί Ιωαννίνων

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ 1907 - 1997

Εδώ και τρεις (3) μήνες, στις 26 Ιανουαρίου 1997 έκλεισε τα μάτια του στην Αθήνα εκεί κοντά στους πρόποδες του Λυκαβηττού ο παλαιμάχος αγωνιστής **Νίκος Παντίσης**. Πολλοί συγγενείς, φίλοι και συνάδελφοι του σε μια σεμνή θρησκευτική τελετή στο Κοιμητήριο του Ζωγράφου αποχαιρέτησαν με οδύνη έναν από τους ανθρώπους που αφιέρωσε τη ζωή του στον αγώνα για την πρόοδο και το καλό όλων των ανθρώπων.

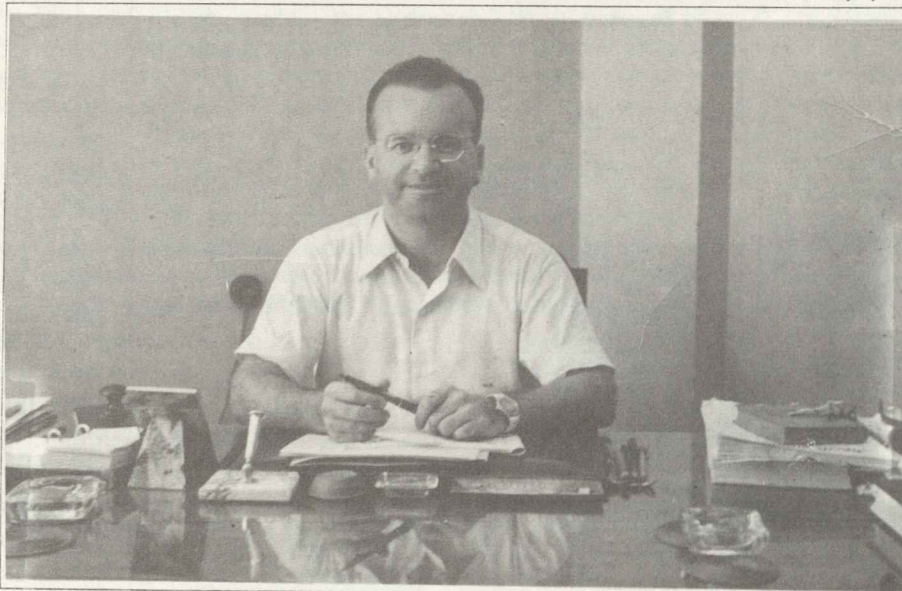
Ο Νίκος Παντίσης γεννήθηκε στο Βρυσοχώρι το 1907. Ορφάνεψε 9 χρονών και από τους δύο γονείς του. Ο αγαπημένος ανειμνός του **Γιώργος Οικονόμου** περιέγραψε παραστατικότερα και πρόσφατα («**ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΧΩΡΙΟΥ**» Ιανουάριος-Μάρτιος 1994) την σκληρή αλλά ανοδική πορεία του. Πολύ χαρακτηριστικά σημειώνει: «Ο Νίκος σμίλεψε την προσωπικότητά του με τα πιο αιχμηρά εργαλεία την ορφάνεια και τη φτώχεια...». Στις γραμμές που ακολουθούν θα προσπαθήσω, σαν ο άνθρωπος που έζησε πάνω από σαράντα (40) χρόνια κοντά του, να σκιαγραφήσω το **Νίκο Παντίση**-άνθρωπο και το **Νίκο Παντίση**-πατριώτη, Βρυσοχωρίτη.

Με μύριες στερήσεις, μετά από πολλές τραγικές φάσεις διορίστηκε το 1936 δικηγόρος στη Θεσσαλονίκη. Είναι το όνειρο της ζωής του. Αναδεικνύεται πολύ γρήγορα σε έγκριτο νομικό, αδομάντη της ακεραιότητας, αγαπητός και αποδεκτός απ' όλους, φίλος σπάνιος και πολύτιμος «πληρώς». Πνεύμα ανήσυχο και δημιουργικό, με πολλαπλά ενδιαφέροντα από την τέχνη και την μουσική ως την πολιτική, πρωτοστατεί στην δημιουργία της ένωσης δικηγόρων Θεσσαλονίκης με σκοπό την ενίσχυση των στα μαύρα χρόνια της κατοχής. Ακολουθεί την πρόοδο του καιρού του, αλλά με βήμα βαρύ και μετρημένο. Εντάσσεται σαν αληθινός πατριώτης που ήταν στην Εθνική Αντίσταση. Την άνοιξη του 1944 συλλαμβάνεται από τους γερμανούς και εγκλείεται στο στρατόπεδο Παύλου Μελά της Θεσσαλονίκης. Απελευθερώνεται μετά από τρεις μήνες με την μεσολάβηση φίλου του που είχε γυναικα γερμανίδα, αλλά στη συνέχεια η Θεσσαλονίκη δεν τον χωρεί πλέον και φεύγει για την Αθήνα. Μια δραματική πτυχή της ζωής του, την οποία ελάχιστα ίσως γνωρίζουν, ήταν η συλλήψη του στην Αθήνα κατά τα δραματικά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1944, και κάτω από απερίγραπτες και πολύ επικίνδυνες συνθήκες οδηγείται με χιλιάρους άλλους κρατούμενους στο αγγλικό στρατόπεδο συγκέντρωσης του **Τομπρούκ**, στην **Λιβύη της Αφρικής**. Η εξορία αυτή ήταν όντως φαρμακερή. Η θέση του σαν κρατούμενου, σαν έγκλειστο σε στρατόπεδο ξένης χώρας ήταν τραγικά δύσκολη. Οι ξένοι τότε τον ανέχονταν, αλλά δεν τον υιοθετούσαν. Μόνο η αδερφοσύνη του πόνου που τον έδενε σφιχτά με τους άλλους συντρόφους του, απάλλυνε την ανείπωτη αυτή σκληρότητα.

Την άνοιξη του 1945 γυρίζει από την έρημο της Αφρικής στην Αθήνα μ' ένα στρατιωτικό χιτώνα και μ' ένα ζευγάρι άρβυλα. Οι καιροί ήταν εξαιρετικά δύσκολοι. Ο εμφύλιος ήταν επί θύρας. Μόνος, φτωχός, απροστάτευτος, στον ωκεανό της Αθήνας, στέκεται σαν άντριος πολεμιστής που παραμένει στη βίγλα του πιστός, ασάλευτος, κρυμμένος και περιμένει, περιμένει για να νικήσει. Είχε τάξει στον εαυτό του να πετύχει. Είχε όμως και φίλους καλούς και πιστούς. Μόλις γύρισε από την Αφρική ο πρόεδρος του Δημοτικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης του γράφει (11-6-1945): «**Αγαπητέ μου Νίκο**. Τι ευχάριστη έκπληξη, το γράμμα σου. **Μου μετέδωκε τη φωτιά της αφρικανικής ερήμου, όπου το λιοντάρι της άμμου εγαλβάνει τον Σκιώνα της φωτεινής σκέψης**». Παράλληλα με την επαγγελματική του απασχόληση επιδιώκει με ζήλο σε ποικίλες πνευματικές δραστηριότητες. Χαρακτηριστικότερες είναι η έκδοση το 1946 του περιοδικού «**ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ**» του οποίου ήταν και διευθυντής και τα εμπνευ-

σμένα άρθρα του στις εφημερίδες «**ΑΤΛΑΝΤΙΣ**» και «**ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ**» της Ν. Υόρκης, με τα οποία αγωνίζεται να αναδείξει τα εθνικά μας θέματα και κυρίως το Βορειοηπειρωτικό (στον φάκελλο με τις δημοσιεύσεις του σημειώνει: «... πολλές σημειώσεις χάθηκαν (ιδίως στη Θεσσαλονίκη), κατά την πολυταλαιπωρημένη πορεία μου...»). Με την πάροδο του χρόνου αναδεικνύεται κι επιβάλλεται σαν έγκριτος δικηγόρος με κύρος και απήχηση, και σαν επιστήμονας ιεράρχησης την επιστημονική και επαγγελματική δεοντολογία υψηλότερα από την υλική εκμετάλλευση των σπουδαιών δυνατοτήτων του.

Πέρα όμως και πάνω απ' όλα αυτά ο **Νίκος Παντίσης** ήταν ένας μεγάλος πατριώτης, ένας μεγάλος **Βρυσοχωρίτης**. Αγαπούσε το **Βρυσοχώρι** με έναν τρόπο δικό του, μοναδικό. Εκλείνει μέσα του τα βουνά του χωριού, τα περιβόλια, τα ισκιώματα, τα πουλιά που

Νίκος Παντίσης (1952)

κελαηδούν, τα ρούκια που κυλούν, τα φυλλώματα που θρασομανούν. Δυο μέρες προ του τέλους ζήτησε τη φωτογραφία του χωριού. Προαισθάνονταν ότι το έβλεπε για τελευταία φορά. Ήταν το Βρυσοχώρι μέσα του μια όαση μεσοστρατίς του ύστατο, το υπέρτατο λημέρι του. Έτσι εξηγείται, γιατί ήταν δεινός ορειβάτης, φανατικός φυσιολάτρης.

Η μεγάλη του όμως φιλοπατρία, όπως την έζησε, την βίωσε από κοντά, εκδηλώθηκε σ' όλο το μεγαλείο της στην μεγάλη υπόθεση της περικοπής του κοινοτικού μας δόσου που έγινε το 1968. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες διεξήχθη ο δικαστικός αγώνας για την επανάκτηση του κοινοτικού δόσου ήταν εκτάκτως δυσχερείς. Το δικτατορικό καθεστώς ήταν αποφασισμένο να περικοπεί τα κοινοτικά δόση. Μεσούντος του δικαστικού αγώνα (1970) αποκεφαλίζει το Συμβούλιο Επικρατείας απολύοντας τον Πρόεδρό του και δέκα τρεις (13) συμβούλους-δικαστές. Το κλίμα ήταν πολύ αρνητικό. Οι Βρυσοχωρίτες δεν είχαν συνειδητοποιήσει την κρισιμότητα των περιστάσεων και την σημασία και το μέγεθος της υπόθεσης αυτής. Και γιατί δεν ήξεραν βέβαια απ' αυτά τα πράγματα. Είχε όμως στο πλευρό του πέντε (5) πολύτιμους βοηθούς. Και κατά σύμπτωση και οι 5 Γιώργηδες (**Γεώργ. Εξαρχόπουλος, Γ. Νότης, Γ. Οικονόμου, Γ. Τσιομίδης και Γεωργ. Παντίσης** ο υποφανόμενος). Ο αείμνηστος **Γ. Εξαρχόπουλος** ο φλογερός αυτός πατριώτης, παρακολούθησε με μεγάλη αγωνία τον αγώνα. Του έστειλε συνεχώς γράμματα, τον ενθάρρυνε, τον επιμύχωνε και λίγον καιρό προς τη δική, του στέλνει ειδικό σημείωμα με σκέψεις και επιχειρήματα αποφασιστικής σημασίας. Απαντώντας 8.1.1969 στην αρχή ακόμα του δικαστικού αγώνα του γράφει: «...Με συνέχεια μια αισιοδοξία για την έκβαση της δικής καίτοι **Πατακός** έφα: ουδείς θεσμός υπέρβη τον επαναστατικό Κράτους...». Και στη συνέχεια τον συμβουλεύει: «...Από μίαν δύσκολον δίκην και επίφορον χλιδες φορές μια μακρά αναβολή, εάν είναι δυνατόν, αισιοδοξεί δια το μέλλον. Το εγγύς δε...». Προφητική πρόβλεψη για την σύντομη πτώση

της δικτατορίας. Και στις παραμονές της δίκης (14.3.72) με το γνωστό θυμοσφοκό του χιούμορ γράφει: «...**Τώρα θα δώσεις χωρίς άλλο πλέον την σκληράν μάχη για το δόσο. Εδώ θα κάνεις το μεγάλο χαϊρ-ευεργέτημα της ζωής, αν το φέρεις εις πέρας θα κληθείς Μέγας...**». Την υπόθεση αυτή ο **Νίκος Παντίσης** την θεωρούσε ιερή. Η ιδέα της τυχόν απώλειας της δίκης του ήταν ανυπόφορη, γι' αυτό και τις παραμονές τον είχε καταλάβει έντονη αγωνία και άγχος σε βαθμό που δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Όταν βγήκε η απόφαση (Ιούνιος 1972) ήλθε στο γραφείο με μια χαρά και με μια συγκίνηση που άγγιζε το κλάμα... Συνέταξε ένα τηλεγράφημα προς τον Πρόεδρο της Κοινότητας και μου παρήγγειλε να το στείλω. Ήταν πολύ ιδρωμένος είχε και πολλή ζέση. Κάποιο ρεύμα αέρα φαίνεται τον κτύπησε ιδρωμένο και πονούσε φοβερά στην αριστερή ωμοπλάτη. Ετοιμάζονταν για τα Καμμένα Βούρλα για λουτροθεραπεία, όταν μας ήλθε το θλιβερό μαντάτο του αδούκτου θανάτου του **Γ. Εξαρχόπουλου**. Ήλθε με γράμμα του **Γ. Οικονόμου** που του έγραφε (7.7.72) ανάμεσα σ' άλλα: «...**Πανηγύρι φέτος γυόκ... Αυτό του αλησμόνητου Γιώργη Εξαρχόπουλου ήταν φοβερό. Πολύ γενναίο παλικάρι. Εθάδισεν αμίλητος προς το τέλος με την σιωπή των ηρώων. Ας είναι αιώνια η μνήμη του...**». Ο θάνατος του **Γ. Εξαρχόπουλου** τον συγκλόνισε και τον επηρέασε καθοριστικά. Μετά από λίγους μήνες ένα πρωινό ξαφνικά κι αποφασιστικά μου λέει: «**Ετοιμάσου να πάρεις την σκυτάλη. Παραποιώμαι. Κουράστηκα. Κι έχω και μια άλλη αποστολή να επιτελέσω. Θέλω να ταξιδέψω...**». Και πράγματι επί είκοσι ολόκληρα χρόνια ταξίδεψε από τη μια άκρη της γης ως την άλλη, γιατί πίστευε βαθιά σ' αυτό που είπε ο **Καζαντζάκης**: «**Οι ιδέες και τα ταξίδια με κρατάνε στη ζωή...**». Και πραγματικά τον κράτησαν άλλα 24 χρόνια από τότε.

Στις 26.9.1972 με την ευκαιρία της αποστολής της απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας στέλνει το τελευταίο προς το Κοινοτικό Συμβούλιο έγγραφο με τις νομικές του υποθήκες. Είναι το νομικό οπλοστάσιο που πρέπει να το 'χουν υπ' όψιν όλοι και προπαντός οι νέοι γι' ανα μπορέσουν στο μέλλον να υπερασπισθούν τα σύνορα και την περιουσία του χωριού. Το φωτεινό παράδειγμα του **Νικολάου Παντίση** που έφυγε μέσα στην γενική οδύν, τον σεβασμό και την εκτίμηση όλων είχαν τη χάρη να τον γνωρίσουν, αποτελεί την ενεργητική προσφορά του. Ένας άνθρωπος με εξαιρετικές ικανότητες, με πολύπλευρη κλασική παιδεία και ψυχική ρομαντική, με συμμετοχή σε έργα ευποίας και κοινωνικής ευθύνης, αρνήθηκε πάντοτε ν' αποδεχθεί τιμές, τίτλους, αξιώματα και θέσεις που όλοι αναγνώριζαν ότι δικαιούνταν. Ο **Νίκος Παντίσης** απέδειξε με την υψηλοφροσύνη του, την ανιδιοτέλεια, την αποστολική σεμνότητά του, ότι μπορούμε να ελπίζουμε. Ότι υπάρχουν άνθρωποι έτοιμοι να προσφέρουν χωρίς αντάλλαγμα, που έχουν τη σοφία να πιστεύουν, ότι την εφήμερη φύση των εγκοσμιών παρηγορεί μόνον η ανθρωπινή αλληλεγγύη και η αγάπη. Μας δίδαξε ότι όσο περισσότερο αγαπάμε, τόσο καλύτεροι γινόμαστε.

Αλησμόνητε **θεϊς Νίκο**. Τώρα που μας έλειψες σ' αγαπάμε και σε θαυμάζουμε ολοένα και περισσότερο, περισσότερο απ' όσο τα λόγια μπορούν να το πουν. **Γλυκέ, ακριβέ μας Δάσκαλε**, ευαισθητήσου να δεχθείς το αδύναμο αυτό δοκίμιο που η καρδιά μου σου χαρίζει. Εί' ένας ελάχιστος φόρος τιμής σεβασμού, θαυμασμού κι ευγνωμοσύνης γιατί με το έργο σου και το παράδειγμα σου τιμήσες επάξια τ' όνομά μας. Κι ας το προσέξουν όλοι και προπαντός οι νέοι: Η πιο λαμπρή κληρονομία είναι το τιμημένο όνομα. Γιατί αυτό σε περνάει στην αιωνιότητα, όπως πέρασε και συ πολυαγαπημένε μας **θεϊς Νίκο**.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΑΝΤΙΣΗΣ
Δικηγόρος - Αθήνα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ 1910 - 1997

Ο **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ** γεννήθηκε το 1910 στο Βρυσοχώρι και ήταν γιος του **Αθανασίου** και της **Σταματίας Εξαρχοπούλου**. Το πατρικό του σπίτι ήταν στον πέρα μαχαλά κάτω από το σπίτι του **Εξαρχού (Σπένκα)** και διατηρούνταν μέχρι τη δεκαετία του '40. Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στο Δημοτικό σχολείο του χωριού.

Γύρω στο 1918 η οικογένειά του πήρε το δρόμο της ξενιτιάς και εγκαταστάθηκε αρχικά στην Κοζάνη. Από την Κοζάνη πήγαν στην Αλεξάνδρεια (Γιδα) και ο πατέρας του ο **Μπαρμπα-ΘΑΝΑΣΗΣ** εργάστηκε στον Αλευρόμυλο του Καρανίκια. Το 1920 εγκαταστάθηκε μόνιμα στο **Αιγίνιο Περίας**. Εκεί ίδρυσαν τον πρώτο αλευρόμυλο της περιοχής και ο **ΝΙΚΟΛΑΟΣ** κοντά στον

τεχνίτη πατέρα του εξελίχτηκε σε άριστο μηχανικό που άφησε εποχή στην περιοχή του Αιγινίου για την τέχνη, την εργατικότητα, την καλοσύνη και την ανθρωπιά του.

Το 1935 γνώρισε και παντρεύτηκε τη **Σοφία Μηλοβανού** και απέκτησαν τρία παιδιά. Τη **ΔΕΣΠΟΙΝΑ** που παντρεύτηκε το **Γιώργο Παπαπέτρου** που ασχολούνταν με τον αθλητισμό και έπαιζε τερματοφύλακας στον **ΕΘΝΙΚΟ** Αιγινίου. Ο γιος τους **ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ** είναι ο νυνστός διευθύντης μπουσκεμπολίστας. Τον **ΑΘΑΝΑΣΙΟ** παντρεμένο με τη **Χρυσούλα Βλάντιδου** και τη **ΜΑΡΙΑ**.

Άριστος επαγγελματίας, άνθρωπος με διάχυτη ευγένεια και καλοσύνη, καλός και αγνός πατριώτης, δημιούργησε μια ευτυχισμένη οικογένεια που απολαμβάνει μεγάλη εκτίμηση στην κοινωνία του Αιγινίου.

Ο **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ** ζούσε με τον καιρό της ξενιτιάς, νοσταλγούσε το Βρυσοχώρι και οι συζητήσεις μας περιστρέφονταν πάντα σε θέματα και αναμνήσεις που αφορούσαν το χωριό. Άφησε την τελευταία του πνοή την 1η Φεβρουαρίου 1997 στο Αιγίνιο που το αγάπησε ως δεύτερη πατρίδα.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρύ το κόμα του Αιγινίου που τον σκέπασε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΔΗΣ
Αιγίνιο Περίας

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στις παρακάτω οικογένειες συγγενικών και φίλων που έχασαν πρόσφατα προσφιλή τους πρόσωπα:

Στην οικογένεια της **ΙΩΑΝΝΑΣ** και **ΝΙΚΟΥ ΧΡ. ΠΑΣΧΑΛΗ** (Αλεξάνδρεια) για το θάνατο του πατέρα της **Ιωάννας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΚΑΜΠΕΡΗ**.

Στην οικογένεια του **ΓΙΑΝΝΗ ΤΟΠΑΛΗ** (Λάρισα) για το θάνατο της συζύγου του **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΤΟΠΑΛΗ**, κόρης του αείμνηστου συγγενικού μας γιαντρά **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΗ-ΧΑΛΤΟΛΙΟΥ**.

Στην οικογένεια του **ΔΗΜΗΤΡΗ** και της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΓΑΛΑΤΣΙΔΑ** (το γένος **Μαρινάκης** και **Γιώργου Δρουμπουλανδίου-Κολιού**) για το θάνατο του πατέρα τους **ΑΧΙΛΛΕΑ ΓΑΛΑΤΣΙΔΑ**.

Στα αδελφία **ΝΙΚΟ, ΘΕΑΝΩ, ΛΑΖΑΡΟ** και **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΛΙΟ**, για το θάνατο της μητέρας τους **ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΟΛΙΟΥ**.

Στη σύζυγο, την κόρη και τα εγγόνια του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ** που πέθανε στην Αθήνα και η κηδεία του έγινε στο **ΗΛΙΟΧΩΡΙ** που υπεργαπούσε.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ

Στις 16.3.1997 πραγματοποιήθηκε επίσης μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αείμνηστου συγγενικού μας **ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΤΡΑΜΜΑ** στην εκκλησία του Προφήτη Ηλία στην Αγία Σοφία Θεσ/νίκης από τη σύζυγό του **ΜΑΡΙΑΝΝΗ**, την αδελφή του **ΧΑΪΔΩ** και τον αδελφό του **ΒΑΣΙΛΗ**.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** ενώνουν τη δέσφί τους προς τον ύμνο με τους οικείους του αείμνηστου συγγενικού μας **ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΤΡΑΜΜΑ** για την ανάπαυση της ψυχής του και εύχονται να είναι «**αιώνια η μνήμη του**».

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΝΑΣΙΟΥ-ΚΑΡΟΥΖΟΥ 1921 - 1997

Γεννήθηκε το 1921 στο Ελεύθερο της Κόνιτσας. Ειδικεύτηκε την τέχνη της υφαντικής όπου παρακολούθησε ειδικά μαθήματα. Με αυτή την κατάρτιση διορίστηκε διδασκάλισσα υφαντικής στην Αγροτική Μεταβατική Οικονομική Σχολή Δελφινακίου. Από εκεί το 1949 που άρχισε η λειτουργία της Α.Μ.Ο.Σ. Βρυσοχωρίου μετατέθηκε στην Α.Μ.Ο.Σ. Βρυσοχωρίου που λειτουργούσε για 2 χρόνια στα Γιάννενα.

Το 1951 ακολούθησε την ΑΜΟΣ στο Βρυσοχώρι όπου και υπηρέτησε επί 8 συνεχή χρόνια, με εξαιρετική απόδοση στο έργο της, χάριστη φιλεργατικότητα της και στην εξαιρετική κατοχή της υφαντικής κεντητικής κ.λ.π. τέχνης. Απόσπασε θερμή την εκτίμησή και συμπάθεια του προσωπικού της Σχολής, των μαθητριών της και όλων των κατοίκων του χωριού.

Γυναίκα με ήθος, καλοσύνη και ανθρωπιά ήταν αγαπητή και συμπαθής σε όσους την γνώριζαν. Το σπίτι της στο Ελεύθερο ήταν πάντα ανοιχτό και εκεί ευρίσκον φιλοξενία και περποίηση οι διερχόμενοι Βρυσοχωρίτες ιδιαίτερα στη 10/ετία του '50 και του '60.

Από το Βρυσοχώρι μετατέθηκε στο Μεγάλο χωριό Ευρυτανίας κι από εκεί στο Αιγίνιο Περίας απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Εργαταστάθηκε μόνιμα πλέον στη Θεσσαλονίκη σε ιδιόκτητο με τις οικονομίες της διαμέρισμα. Παντρεύτηκε τον **ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΟΥΖΟ** και ευτυχώς έζησε ήσυχα και γαλήνια ως τις 23-2-97 οπότε εργατέλεψε τον μάταιο αυτόν κόσμο.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

Γιώργης Στ. Οικονόμου

ΔΟΜΝΑ Ι. ΓΚΟΤΣΗ 1919-1997

Η **ΔΟΜΝΑ ΓΚΟΤΣΗ** γεννήθηκε το 1919 στον Κολινδρό Περίας. Το καλοκαίρι του 1943 παντρεύτηκε το συγγενικό μας **ΙΩΑΝΝΗ ΓΚΟΤΣΗ** και εγκαταστάθηκαν στην Αλεξάνδρεια Ηρακλίου. Απέκτησαν τρία παιδιά το **ΣΤΕΛΙΟ**, τον **ΚΩΣΤΑ** και τη **ΜΑΙΡΗ** που ήταν παντρεμένη με τον αείμνηστο **ΧΑΡΙΑΛΟ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ** επί σειράν ετών Δήμαρχο της Αλεξάνδρειας. Ευτύχησαν να αποκαταστήσουν τα παιδιά τους και να κληρονομήσουν τα εγγόνια τους. Η **ΔΟΜΝΑ ΓΚΟΤΣΗ** διακρίνονταν για την ανθρωπιά, την καλοσύνη, την αγάπη για τη ζωή, την ειλικρίνεια, την

απλότητα, το σίγαστο πάθος για δημιουργία και την προθυμία για προσφορά και βοήθεια. Υπομονετική, θαρραλέα και με αισιοδοξία, ξεπέρασε δυσκολίες και εμπόδια και αγωνίστηκε μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής της.

Άφησε την τελευταία της πνοή στην Αλεξάνδρεια όπου πέρασε τα περισσότερα χρόνια της ζωής της και η κηδεία της έγινε πάνδημη στις 14.1.1997 παρουσία συγγενών, φίλων και ολόκληρης της Βρυσοχωρίτικης παροικίας Αλεξανδρείας με περικόπων.

Ας είναι ελαφρύ το κόμα που τη σκέπασε. **Αιωνία η μνήμη της.**

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ
Αλεξάνδρεια - Ηρακλίου

**ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ
και ΓΙΑΝΝΑΣ ΤΖΗΜΑ**

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 23 Νοεμβρίου 1996, έγινε στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βερόιας ο γάμος **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ** του Αντωνίου και της Ευθυμίας **ΑΥΤΖΗ** με τη **ΓΙΑΝΝΑ ΤΖΗΜΑ** που κατέγαιε από τη **ΓΕΡΜΑ Καστοριάς**. Τα στέφανα αντάλλαξε ο **ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΟΠΑΛΙΑΝΗΣ**. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γαμήλια δεξίωση και γλέντι σε κοσμικό κέντρο της Βερόιας όπου παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι του ζεύγους.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** εύχονται στους νεόνυμφους ευτυχία και αγάπη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η **ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΚΟΥ** του Τάσου και της Δήμητρας (το γένος **Μ. Σταμάτης**), Πολιτικός Μηχανικός και ο **ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΗΛΑΓΟΔΡΟΥ** Συμβολαιογράφος Αθηνών, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Η **ΤΟΝΙΑ ΣΒΑΥΕΡ** (προσταθλήτρια καπτηλάσας) κόρη της γιαντράς **Αθανασίας Σαχρόνη** από τη Λάρισα και ο **ΤΟΛΗΣ ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΟΣ** έδωσαν στις 24.12.1996 στα Γιάννενα αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Ο **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΤΖΙΚΟΣ** γιος του Αντιστατήνου Αθανασίου Καρατζίκου και της Γεωργίας (αδελφής του Βασίλη Πέπερα) και η **ΕΛΠΙΑ ΤΣΑΛΚΑΡΑ**, καπτηνίστρια Φυσικής Αγωγής από τα Γιάννινα, έδωσαν στις 26.10.1996 αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συγχαίρουν τα ταιριαστά ζευγάρια και τους γονείς τους για το ευχάιστο γεγονός των αρραβώνων τους και τους εύχονται καλά στέφανα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Το ζεύγος **ΧΡΗΣΤΟΥ** και **ΓΚΟΥΝΤΟΥΛΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ** (το γένος **ΒΕΥΕΡ**) απέκτησε στις 31 Αυγούστου 1996 στο Βερολίνο της Γερμανίας όπου διαμένει, ένα υγιεστάτο και χαριτωμένο αγοράκι, τον **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ**, πρώτο βλαστό της οικογένειάς τους.

• Το ζεύγος **ΓΙΩΡΓΟΥ** και **ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΕΔΟΥΔΗ** (το γένος **Αντωνίου** και **Γιαννούλας Πετράκου-Κολιού**) απέκτησε στις 11.2.1997 στα Τρίκαλα Ηρακλίου, ένα όμορφο και χαριτωμένο αγοράκι, πρώτο βλαστό της οικογένειάς τους.

Ο **ΧΡΗΣΤΟΣ** και η **ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΠΑΣΧΑΛΗ** βάπτισαν στις 30.3.1997 στην Αγία Κυριακή Βερόιας το χαριτωμένο αγοράκι τους, πρώτο βλαστό της οικογένειάς και ο νυνστός του **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ** χάρισε στο νεοφώτιστο το όνομα του παππού του **ΑΝΤΩΝΗ**.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** εύχονται στους ευτυχισμένους γονείς και στους παππούδες τους να τους ζήσουν τα νεογέννητα και νεοφώτιστα βλαστάκια των οικογενειών τους.

Ο ΑΝΑΔΡΟΜΑΡΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

Ας γυρίσουμε τώρα και στην κεντρική συνοικία. Αρκετά μας απασχολήσε η μεγάλη συνοικία του κάτω μαχαλά, που πραγματικά ήταν και είναι η μεγάλη και πυκνοκατοικημένη περιοχή του χωριού και της άξιζε να της αφιερωθεί πολλές χώρες της εφημερίδας, ώστε να διασωθούν όσο το δυνατόν περισσότερα παραδοσιακά στοιχεία του χωριού, που θα τα διαβάζουν οι επερχόμενες γενεές και θα σχηματίσουν την εικόνα της εξέλιξης του χωριού.

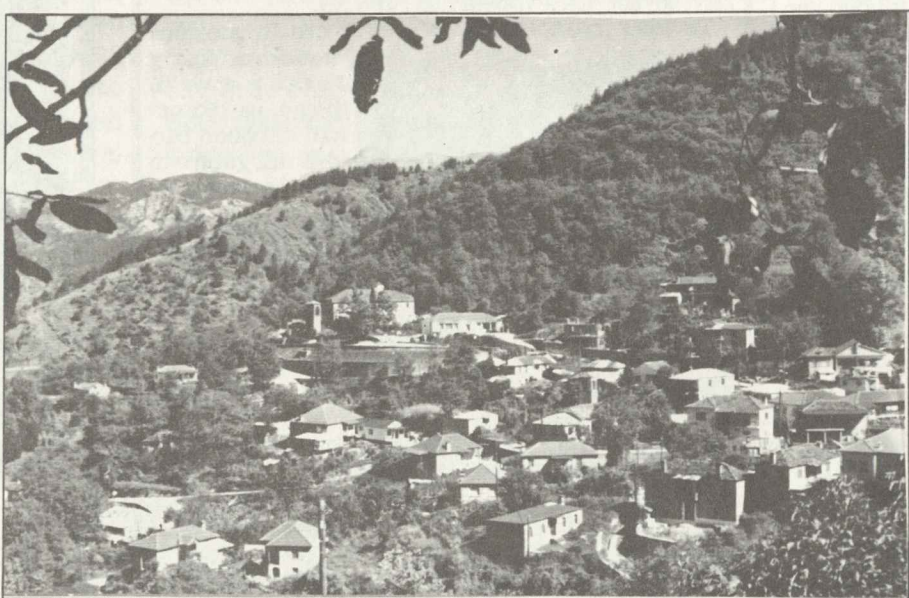
Και ξεκινάμε πάλι από τον πλάτανο. Κατηφορίζουμε το καλντερίμι και φτάνοντας στο σταυροδρόμι **Μπίρη-Βακάρου Γιάννη**, γυρίζουμε αριστερά. Κάπου εκεί, πριν μερικά χρόνια ακόμη, προβάλλε ένα διόροφο σπίτι αβεστέμένο και με παράθυρα βαμμένα, που έκανε εντύπωση σε μας τα παιδιά. Ήταν το σπίτι του **Μπεόπουλου-Μπίρη**. Η κόρη του **Χρυσάφω Μπίρη** παντρεύτηκε το **Μήτρο Βακάρο** και απόκτησαν τρία παιδιά, το **Γιώργο**, τον **Κώστα** και το **Στέργιο**, που κληρονόμησε και το σπίτι. Τώρα δεν υπάρχει τίποτε από το σπίτι και το οικόπεδο έγινε κήπος, που τον καλλιεργεί ο γιος του **Στέργιου**, **Ζώης Βακάρος**.

Πιο κάτω ήταν το σπίτι του **Μόσκοβου**, που διατηρούνταν μέχρι τις αρχές του αιώνα. Μετά κατέρρευσε και το οικόπεδο το πήρε προίκα η **Χαΐδω Εξάρχου**, κόρη του **Γιάννη Μπίρη**. Και παρακάτω, πλάι στο δρομάκι, που οδηγεί από τα σπίτια **Τσιγγιγιάννη** προς το δρόμο του **Γιωργούλη**, ήταν το σπίτι του **Παπαστέργιου Γκαράνη**, που ήταν παπιάς στην **Πόλη**. Ήταν παντρεμένος με τη **Χαΐδω Τσιώμου** και είχε τρία αγόρια, το **Γιώργο** απόφοιτο της Ρουβερτείου Σχολής της Πόλης, το **Στάυρο**, που πέθανε νέος και τον **Απόστολο**, που ήταν διευθυντής της Εμπορικής Τράπεζας και είναι τώρα συνταξιούχος και 91 ετών. Ο **Γιώργος** ήταν επιθεωρητής της Ιονικής Τράπεζας και μετά οικονομικός σύμβουλος του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στην Κύπρο.

Ο δρόμος του **Γιωργούλη** λέγεται έτσι, επειδή στην αρχή του βρισκόταν το σπίτι του **Γιωργούλη**. Ήταν ένα σπίτι καλοδιατηρημένο, μονόροφο. Από την αυλή η λίγα σκαλιά βρισκόταν κανείς στον πάτιο, δηλ. στη βεράντα, που ήταν αρκετά μεγάλη, προσηλιακή με μεγάλο ορίζοντα. Θυμάμαι που μικρός πήγα κι εγώ στο σπίτι μια ανοιξιάτικη μέρα σε κάποια γιορτή και μου έκανε εντύπωση το περιβάλλον του. Το σπίτι αυτό το αγόρασε παλιά ο **Γιάννης Καρπούζης** και μετά από αυτόν το αγόρασε ο **Ζήσης Μπλήντας**. Τώρα δεν υπάρχει τίποτε. Ο χώρος του όμως είναι περαιοποιημένος και δείχνει ότι εδώ κάποτε ήταν το σπίτι μιας οικογένειας ευπόρης, που έφυγε πριν πολλά χρόνια προς τα μέρη της Θεσσαλονίκης και δεν έχει καμιά επαφή.

Κατηφορίζοντας βρισκόμαστε μπροστά στο σπίτι του **Απόστολου Ζήση Γκαράνη**, που ήταν δάσκαλος και πέθανε το 1987 στην Αθήνα, όπου έμενε ως συνταξιούχος κοντά στα παιδιά του **Ζήση**, **Χαρίκλεια** και **Γιάννη**. Η **Χαρίκλεια** ήταν παντρεμένη με το **Θύμιο Παπακωνσταντίνου**, καθηγητή Σωματικής Αγωγής, που πέθανε το 1994. Το σπίτι αυτό, το παλιό, διατηρείται σε καλή κατάσταση. Εκπαιδευτής στην αυλή και άλλο μικρότερο και έτσι έχουν άνεση τώρα και μπορεί όλη η οικογένεια να παραβρίσει το καλοκαίρι. Το παλιό, όπως φαίνεται από την εντοιχισμένη πλάκα, που υπάρχει στην είσοδο, χτίστηκε το 1898 από τη **Χαΐδω Αποστόλου Γκαράνη** του **Δημητρίου**, που θεωρείται και ο γενάρχης της οικογένειας. Η **Χαΐδω Αποστόλου Γκαράνη** αγόρασε το οικόπεδο από την οικογένεια **Κουκούζελι**. Έτσι έφυγε από το πατρικό, που ήταν εκεί που βρίσκεται σήμερα το σπίτι του **Αντωνίου Μπιδέρη**. Τον άντρα της, τον **Απόστολο Γκαράνη**, τον απήγαγαν οι κλέφτες και ύστερα από ταλαιπωρίες και περιπέτειες πέθανε αφήνοντας ένα μεγάλο ποσό χρημάτων. Με αυτά τα χρήματα η γυναίκα του έκτισε το σπίτι. Ήταν δυναμική και ζήνια γυναίκα. Μεγάλωσε το μονακριβό παιδί της, το **Ζήση Γκαράνη** με άνεση και με ευμάρεια για την εποχή εκείνη. Η μητέρα του, κατά τη συνήθεια εκείνης της εποχής, τον πάντρεψε μικρό με τη **Χαΐδω Παπαγεωργίου** από το Ηλιοχώρι. Ο **Ζήσης Γκαράνης**, μετά το γάμο του

έφυγε για την Αμερική αφήνοντας τη γυναίκα του έγκυο. Ο **Ζήσης** έμαθε ότι έγινε πατέρας αγοριού μετά πέντε μήνες από γράμμα της γυναίκας του. Το νεογέννητο πήρε το όνομα του παππού του, **Απόστολος Ζήση Γκαράνης**. Η μητέρα του **Χαΐδω** μεγάλωσε με δυσκολίες το παιδί της, τον **Απόστολο**, γιατί τα χρόνια εκείνα ήταν πολύ δύσκολα. Η τύχη όμως κάποτε του χαμογέλασε, όταν κληρώθηκε να φοιτήσει στη Ριζάρειο Σχολή στην Αθήνα, απ' όπου το 1930 απεφοίτησε δάσκαλος. Ο **Απόστολος Ζήση Γκαράνης** παντρεύτηκε τη **Δέσποινα Ιωάννη Πασχάλη** και απέκτησαν τρία παιδιά, το **Ζήση**,

Βρυσσχωρί. Μερική άποψη του χωριού
ΦΩΤΟ ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΑΔΗΣ

το **Γιάννη** και τη **Χαρίκλεια**.

Λίγα βήματα πιο κάτω από την εξώπορτα Γκαράνη ήταν ένα σπιτάκι μονόροφο που λεγόταν ότι ήταν του **Πατούλα** ή του **Γιώργου Ρέμου**, που προπολεμικά είχε αποδημήσει προς το Αιγίνο Πιερίας. Το σπίτι έχει καταρρεύσει και δεν σώζεται τίποτε. Κατηφορίζοντας στο στενό και ανώμαλο δρομάκι προς το σπίτι **Πατούλα** αριστερά ήταν δύο παλιά σπίτια, όπου έμεναν δύο ηλικιωμένες γυναίκες, η **Μάτω Παπαθόδωρου** στο ένα και στο άλλο η **Μαρία**. Τώρα δεν έχει απομείνει τίποτε όρθιο. Έχουν φυτρώσει και δύο μεγάλες καρυδιές που έχουν σκεπάσει τα χαλάσματα.

Ξαναναβρίσκουμε στον ίδιο δρόμο που οδηγεί στο μεσοχώρι. Πάνω από το δρόμο σώζονται παλαιότερα ένα σπίτι, που το πρόσχε η **Σταμάτω Μέμου**, κόρη της **Κατρίνως Κουνάδου** ή **Πινούριου**, όπως λεγόταν. Πιο πάνω ήταν το σπίτι του **Ζουμπούλη**, του **Χρήστου Ιωάννου Ζουμπούλη**, που είχε δύο παιδιά το **Γιάννη**, που σκοτώθηκε στη Θεσσαλία με την εμφάνιση του ΕΑΜ και τον **Κώστα**, που καταγίνεται με επιχειρήσεις και έχει δύο παιδιά, άριστα αποκατεστημένα, το **Χρήστο** και το **Γιάννη**. Ο **Χρήστος** σπούδασε γιατρός με μετεκπαιδευση στο εξωτερικό και ο **Γιάννης** είναι δικηγόρος. Πίσω από το σπίτι **Ζουμπούλη**, το παλιό, ήταν ένα σπίτι που διατηρείται ακόμη και σήμερα, του **Γιώργου Τόχα**. Ο **Τόχος** ήταν δημογέροντας στο χωριό χωρίς σημαντική δραστηριότητα. Κάποτε όμως θέλησε να αναλάβει τη διαχείριση του κοινού ταμείου Κοινότητας και Εκκλησίας. Του ανατέθηκε αυτή η υπηρεσία υπό τον όρο στο τέλος του έτους να λογοδοτήσει. Όταν έληξε η θητεία του κλήθηκε να κάνει τον απολογισμό. Παρουσιάστηκε στην επιτροπή του χωριού και τους είπε ξεκρεμώντας τη σακούλα (την πούγκα) από το λαμό του: «Εδώ είναι το ταμείο. Ότι μόνον τα έβαζα εδώ στην πούγκα, ό,τι ξόδευα τα έπαιρνα από δω και ό,τι έμειναν είναι εδώ μέσα. Πάρτε την πούγκα». Οι επιτροπείς έμειναν άφωνοι. Ο δε γραμματέας, ο **Τριανταφυλλίδης**, που ήταν δάσκαλος και πολύ μορφωμένος άνθρωπος, γράφει στο πρακτικό που σώζεται στον κώδικα: «**Μέγα σκότος η διαχείριση Τόχα**». Το σπίτι του **Τόχα** το αγόρασε ο **Νίκος Μπουρσκέλης**, αλλά μένει κλειστό επί πολλά χρόνια, παρότι είναι κεντρικό, προσηλιακό και με ορίζοντα. Πίσω από αυτό το σπίτι ήταν το σπίτι του **Γιάννη Τσουμάνη** και της **Χαΐδω**. Είχαν δύο αγόρια το **Μήτρο**, που πέθανε νέος στην ξενιτιά και το **Νίκο**, που ήταν εγκατεστημένος στο Πλατύ Ημαθίας. Ο **Μήτρος** είχε

μία κόρη τη **Χρυσώ**, που παντρεύτηκε το **Στέργιο Μπλήνη** και τρία αγόρια το **Γιάννη**, τον **Κώστα** και το **Νίκο**. Ο **Κώστας** πέθανε νέος, ο **Νίκος** το 1987 και ο **Γιάννης** το 1990.

Το σπίτι του **Τσουμάνη** ήταν προσηλιακό και το χειμώνα ήταν ζεστό. Είχαμε συγγένεια και πηγαίναμε το χειμώνα και λιαζόμασταν. Μας πρόσχε η τέτα (θεία) **Χαΐδω**, μια γυναίκα με αυστηρό ύφος, που όλο καθόταν και έγγνε με τη ρόκα. Είχε όμως το χάρισμα να διηγείται ωραία παραστατικά παραμύθια και ιστορίες, που μας έκανε να την κοιτάμε στο στόμα με αφοσίωση. Είχε μνήμη μεγάλη και θυμόνταν με λεπτομέρειες περιστατικά της ζωής και την έλεγαν χαρακτηριστικά «**Παλαιά Διαθήκη**». Όταν μιλούσε για τις νεράιδες που έβγαιναν από τη Νεραϊδόβρυση και χορεύοντας στον αέρα έφταναν στον **Ακάρτινο**, όπου συνέχισαν το χορό, εμείς νομίζαμε ότι πραγματικά έβλεπε το χορό πάνω από τον **Καταλμό** και τον **Ακάρτινο**. Ο αφηγηματικός της λόγος ήταν άριστος. Το σπίτι του **Τσουμάνη** έχει καταρρεύσει και μόνον οι σωροί των ερειπίων έμειναν. Πάνω από το δρομάκι του **Τσουμάνη** ήταν κάποτε ένα μικρό σπίτι δίπατο, που το έλεγαν του **Μπαρώνα**. Καθόταν εκεί μια γυναίκα με το παιδί της, που το έλεγαν **Γάννη**. Προπολεμικά αποδήμησαν και χάθηκαν τα ίχνη τους. Το σπίτι έπεσε και το οικόπεδο το πήρε ο **Χρήστος Στεργίου Ρέμος**. Εκπαιδευτής ένα σπιτάκι και κάπου-κάπου εμφανίζεται και το προσέχει.

Απέναντι ακριβώς ήταν το σπίτι του **Παπαγιάννη Τρόμα**. Ήταν παπάς. Ψηλός, σοβαρός με τα άσπρα γένια του. Τιμούσε το λεπτούργημα του, αλλά κάπου-κάπου υπέκυπτε στις αδυναμίες του, που τις είχε από νέος. Ήταν μαριώδης κυνηγός και στην αδυναμία του αυτή υπέκυπτε και όταν ήταν ακόμη και στην εκκλησία. Κάποια μέρα της εβδομάδας μετά το Πάσχα, με καλό καιρό, κατά τη συνήθεια του χωριού μια οικογένεια κάλεσε τον **Παπαγιάννη** να λειτουργήσει στην Αγία Παρασκευή. Έξω από την εκκλησία έπαιζαν μερικά παιδιά και μερικοί ηλικιωμένοι, που καθόνταν στα πεζούλια, θέλησαν να πειράξουν τον παπά και είπαν στα παιδιά να φωνάξουν να φωνάξουν δυνατά «στην Τσουκαρόσια έριξαν του-φεκια».

Ο **Παπαγιάννης** τη στιγμή εκείνη, σαν άκουσε τα παιδιά, έξεχσε τον παπά-λειτουργό και θυμήθηκε τον παπά-κυνηγό. Και όταν άκουσε και ο ίδιος κι άλλες τουφεκίες από την Τσουκαρόσια είπε: «**Διάθλος μ' έβαλε έμένα να γίνω παπάς**», εννοώντας ότι, αν δεν ήταν παπάς, θα ήταν και αυτός με τους άλλους κυνηγούς στην Τσουκαρόσια και θα απολάμβανε τη συγκίνηση του κυνηγιού. Το έτος 1905, την πρωτοχρονιά, είχε πέσει ένα μέτρο χιόνι. Ο **Παπαγιάννης** λειτουργούσε ανήσυχος και κάθε τόσο έκανε νόημα στον ψάλτη, κατά τη συνήθεια του χωριού να επιταχύνει τη διαδικασία. Κι όταν κάποια φορά τελείωσε η λειτουργία και το εκκλησίασμα πήρε το αντίδωρο, ο παπάς έσπευσε να ξεντυθεί και είπε στο **Γιάννη Καπράντζη**, που ετοιμαζόταν κι αυτός να φύγει: «**Γιάννη σήμερα είναι καλή μέρα για λαγούς. Πήγαινε στο σπίτι, φάε κάτι γρήγορα και έλα να πάμε στο Λιβάδι. Θα πάρουμε λαγούς**». Ο **Γιάννης** δεν ήταν κυνηγός, αλλά ήξερε την αδυναμία του παπά και του έκανε το χατήρι. Ξεκίνησαν ογιά-οιά βουτώντας ως το γόνατο στο χιόνι κι όταν έφτασαν ψηλά στη ράχη το μάτι του παπά διέκρινε τα ίχνη του λαγού. Νάτος του λέει, δεν τον βλέπω του απαντά ο **Γιάννης**. Δε χρειάζεται, θα τον δεις αμέσως, μόνο κάνε δυο μπα'λες χιόνι και ριζέτες σ' εκείνο τον κέδρο. Μόλις έπεσαν οι μπάλες στον κέδρο, ο λαγός πετάχτηκε, αλλά βούτηξε στο χιόνι κι ως να σηκωθεί ο παπάς πυροβόλησε και είπε στο **Γιάννη**: «**Πάρ' τον τώρα να τον δεις**». Και συνέχισαν τη ράχη-ράχη και πήραν τρεις λαγούς. Ήταν οι καιροί που η φύση ήταν αγνή, γεμάτη ζωή και κίνηση. Τώρα σπάνια να συναντήσεις λαγό ή πέρδικα ή και κοτσούφι ακόμη. Έλειψαν τα μικρά πουλιά, οι κορυδαλλοί, που γέμιζαν την ατμόσφαιρα με το γλυκό κελάηδημά τους, που κελαιδούσαν πετώντας και πετούσαν κελαιδώντας. Χάθηκαν οι σπίνι, που στρώνονταν στα χωράφια μετά το βερισμό κι όταν περνούσες σγκώνονταν στον αέρα.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΣΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΜΑΣ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Ορεινό χωριό το Βρυσσχωρί. Αναγκασμένοι οι άνθρωποι του να ξενιτευτούν για να ζήσουν. Δύσκολα χρόνια! Τα κατήφισαν όμως σ' όλες τις εποχές! Είχαν έφεση στα γράμματα' ξάστερα και καθάρια μυαλά.

Διέπρεψαν στα γράμματα και στις τέχνες και κάθε τόσο ακούμε ότι ένας νέος επιστήμονας συγκαταλέγεται στο επιστημονικό δυναμικό της χώρας.

Σήμερα ένιωσα την ανάγκη να γράψω δύο λέξεις για ένα σπουδαίο άνθρωπο και επιστήμονα, που γνώρισα στα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας μου, το δάσκαλο του χωριού, τον κ. Γ. Οικονόμου.

Άνθρωπο με βαθιά γνώση, με μεταδοτικότητα. Άνθρωπο που ανάλωσε όλη τη ζωή του να μάθουν γράμματα στο μικρό μεταπολεμικό Βρυσσχωρί- Βρυσσχωριόπουλα. Χωρίς σχολείο, χωρίς εποπτικό υλικό' μόνο με τη σοφία του και το πάθος του για το παιδί. Προσπαθούσε να μεταδώσει τη γνώση και την αγάπη για γράμματα, για Παρίδια, για Θρησκεία!

Στο σπουδαίο αυτόν άνθρωπο τον επιστήμονα, τον παιδαγωγό, το συνάδελφο το δάσκαλό μου (ας μου επιτραπεί να τον αποκαλώ και εγώ έτσι) θέλω να στείλω μια ευχή: Να 'σαι καλά **δάσκαλέ μου**, να καμαρώνεις τα παιδιά και τα εγγόνια σου, τους σπουδαίους μαθητές σου' να μας μεταδίδεις τις γνώσεις σου, τις έχουμε ανάγκη, τις χρειαζόμαστε. Τις χρειάζονται οι νέοι και τα μικρά παιδιά. Να ζήσεις χίλια χρόνια και να δεις χιλιάδες ήλιους να δύνουν στην **Τσοούκα-Ρόσια**, που τόσο αγαπάς.

Τούλα Πετροπούλου-Παπαβασιλείου
Αθήνα

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Ο **ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΣΧΑΛΙΩΡΗΣ** του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ** και της **ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ** ανέλαβε Αντιδήμαρχος της Αλεξάνδρειας Ημαθίας για τη διετία 1997-1998. Η εκλογή του **ΚΩΣΤΑ** στο τιμητικό αξίωμα του Αντιδημάρχου αντανακλά την ευρύτερη αναγνώριση που αναλαμβάνει στην τοπική κοινωνία της Αλεξάνδρειας για τη συμμετοχή του και το ενδιαφέρον που επιδεικνύει για τα κοινά της πόλης. Η μεγάλη Βρυσσχωριτική παροιμία της Αλεξάνδρειας αλλά και οι απανταχού Βρυσσχωριτές συγχαίρουν τον αγαπητό **ΚΩΣΤΑ** για την τιμητική διάκριση που του έγινε και του εύχονται κάθε επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΤΣΙΟΥΜΑΝΗΣ
Αλεξάνδρεια Ημαθίας

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο Λαογραφικός Όμιλος Ιωαννίνων «**ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ**» πραγματοποίησε περιοδεία στην Αυστραλία και συμμετείχε στις εκδηλώσεις που οργάνωσαν τα Ηπειρωτικά Σωματεία για τον εορτασμό της 21ης Φεβρουαρίου, επέτειου απελευθέρωσης της πόλης των Ιωαννίνων.

Το ζεύγος **ΑΠΟΣΤΟΛΗ** και **ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗ** συμμετείχε στο υπερπόντιο αυτό ταξίδι, γιατί και οι δύο είναι ενεργά και δραστήρια μέλη του Ομίλου. Επιπλέον η κ. **ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΙΑΜΠΗΡΗ** είναι και μέλος του χορευτικού συγκροτήματος.

Το χορευτικό συγκρότημα του Ομίλου χόρεψε στις γιορταστικές εκδηλώσεις των Ηπειρωτών στις πόλεις **Σίδνεϊ**, **Μελβούρνη** και **Αδελαΐδα**. Πέρα από τη γνωριμία και την επικοινωνία με τους αποδήμους Ηπειρώτες, οι εκδρομές είχαν την ευκαιρία να ταξιδέψουν και να γνωρίσουν τις όμορφες πόλεις της Αυστραλίας, το θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον και τον τρόπο ζωής της μακρινής Ηπείρου και ακόμη να θαυμάσουν την ωραία πόλη της **Συγκαπούρης**, ενδιάμεσο σταθμό στην μακρινή αλλά απολαυστική αεροπορική διαδρομή.

ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

Ο **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ** του **Αντωνίου** και της **Ευθυμίας Αντζή**, που γεννήθηκε στη Σεχασμένη Βερούσια, διατηρεί στη Θεσ/νίκη κατάστημα εισαγωγής και εμπορίας μεταχειρισμένων αυτοκινήτων (κυρίως φορτηγών) και ανταλλακτικών. Για τη δουλειά του συνεργάζεται με τον αδελφό του **ΑΠΟΣΤΟΛΟ** που μένει στην Ολλανδία. Τα δύο αδέρφια είναι εγγόνια του αειμνήστου **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ** (Τρούμαν) και διεγγόνα του **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ** ή **ΝΤΑΝΙΚΑ**.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** του **Αθανασίου** και της **Παρθενόπης** σπουδάζει από το Σεπτέμβριο του 1996 Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Σάντερλαντ (Sunderland) της Αγγλίας.

Η **ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΟΜΙΑΔΟΥ** του **Αδαμαντίου** και της **Ευτέρπης**, πτυχιούχος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, άρχισε από το εαρινό εξάμηνο 1997 μεταπτυχιακές σπουδές στην **Ειδική Αγωγή (Sonderpädagogik)** στα αντίστοιχα τμήματα του Πανεπιστημίου **Tübingen** και της Ανώτατης Παιδαγωγικής Σχολής **Reutlingen** της Δυτικής Γερμανίας.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συγχαίρουν το **Στρατηγό** για τον ευδοκίμο ταξιασμό της λαμπρής στρατιωτικής του υπηρεσίας, εύχονται υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία και καλή αντάμωση στο Βρυσσχωρί.

ΕΠΙΚΗΛΔΕΙΟΣ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΠΑΝΤΙΣΗ

Σεβαστέ και πολυαγαπητέ μας θείε **ΝΙΚΟ!**

Είμαστε σήμερα κοντά σου όλοι εκείνοι που σε αγάπησαν πολύ, κι αυτοί που δε μπόρεσαν να 'ρθουν βρισκόμενοι εδώ νοερά, να σε δούμε για τελευταία φορά και μ' έναν τελευταίο ασπασμό κι ένα καυτό δάκρυ κι σ' αποχωριστούμε κι απάντα. Αγαπήθηκες πολύ γιατί ήσουν πάντα ένας γενναίος μαχητής στη ζωή, στο σχολείο στο πανεπιστήμιο και στο δικαστικό σώμα.

Το δυνατό κι ασταχτερό μυαλό σου ήταν άγρυπνο μέχρι την τελευταία σου πνοή. Αυφνιδιάστηκε, δεν το πιστεύαμε πως θα μας φύγεις ξαφνικά. Περιμέναμε ακόμα πολλά από σένα σε θέλαμε μαζί μας ν' ακούμε τη σοφία σου και να νοιάζομαι τη σπογγή σου. Την σπογγή που εσύ την στερήθηκες εξ' αιτίας της ορφάνειας, αλλά που την χάρισε αλλότρεχα σ' όλους τους ανθρώπους.

Στερήθηκες τους γονείς σου 9 χρονών παιδί. Παρ' όλα αυτά είχες μια λαμπρή παρουσία στη ζωή και στα γράμματα. Σπάνια πέθαινε από τα Γιάννενα τέτοιος μαθητής κι απ' τη Θεσσαλονίκη τέτοιος φοιτητής.

Αγάπησες με πάθος την επιστήμη και το λειτούργημά σου. Οι διηγήσεις της Αθήνας σε θεωρούσαν δάσκαλο κι οι δικαστές σε θαύμαζαν και σ' εκτιμούσαν.

Όμως η μεγάλη σου αγάπη ήταν πάντα η γενεαϊκή σου, το αγαπημένο μας Βρυσσχωρί. Το είχες βαθεία μέσ' τη καρδιά σου. Το ευεργέτηρες πολλαπλά, τόσο εν ζωή, όσο και μετά θάνατον.

Εγώ που βρέθηκα πάνω από 40 χρόνια κοντά σου, ως την τελευταία σου πνοή ποτέ δεν θα ξεχάσω, πως η τελευταία σου επιθυμία ήταν να δεις για τελευταία φορά το Βρυσσχωρί. Και κοιτάζοντάς το έβγες για το μακρινό, τον αιώνιο δρόμο πολυάκοντε θείε, αειμνήστε δάσκαλέ μας.

Οι πολλές αρετές σου σε διέκριναν σαν άνθρωπο και επιστήμονα. Η ιστορία που αφήνεις είναι μια τίμια, ηρωική και αγωνιστική πορεία στη ζωή, στην επιστήμη και στην ελευθερία.

Έδωσες πολλά και δεν ζήτησες τίποτα για τον εαυτό σου. Ήσουν μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, ένας αδαμάντινος χαρακτήρας, μια μορφή αναρίθμητη στην υπεράσπιση της ηθικής και του δικαίου κι έτσι θα μείνεις για πάντα στη μνήμη μας.

Όλοι όσοι σε γνωρίσαμε, όλοι όσοι σ' αγαπήσαμε, όλοι όσοι διδάχθηκαν από σένα σε αποχαμετούμε στην αιώνια κατοικία σου. Και να 'σαι βέβαιος, σίγουρος ότι «η μνήμη σου θα μείνει αιώνια».

Όλοι όσοι σε γνωρίσαμε, όλοι όσοι σ' αγαπήσαμε, όλοι όσοι διδάχθηκαν από σένα σε αποχαμετούμε στην αιώνια κατοικία σου. Και να 'σαι βέβαιος, σίγουρος ότι «η μνήμη σου θα μείνει αιώνια».

Σημείωση: Ο επικήλδεος εκφωνήθηκε στην κηδεία του **ΝΙΚΟΥ ΠΑΝΤΙΣΗ** στις 27.1.1997 από τον ανιψιό του **Δημήτριο ΓΕΩΡΓΙΟ Μ. ΠΑΝΤΙΣΗ**.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Ο Υποστρατηγός **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΙΚΟΣ** (γαμπρός του **Βασιλείου Πέπελα**) φίλος και λάτρης του χωριού μας, αποστρατεύτηκε κατά τις τακτικές κρίσεις του **Μαρτίου** με το βαθμό του **Αντιστρατήγου**. Τελευταία υπηρετούσε ως πρώτος **Υπαρχηγός** του **ΓΕΣ** και η αποστράτευση του συνοδεύτηκε με την απονομή του τίτλου «του **Επίτιμου υπαρχηγού ΓΕΣ**».

Ο **Στρατηγός** εγκαταστάθηκε στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας όπου υπάρχει μεγάλη Βρυσσχωριτική παροιμία.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συγχαίρουν το **Στρατηγό** για τον ευδοκίμο ταξιασμό της λαμπρής στρατιωτικής του υπηρεσίας, εύχονται υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία και καλή αντάμωση στο Βρυσσχωρί.

Ο ΜΟΣ ΒΡΥΣΣΩΧΩΡΙΟΥ
ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ
ΣΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ
ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Η Ερανική και Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Βρυσοχωρίου συνεχίζουν τον έργο και προσπαθούν να προσωπικές παραστάσεις και υπομνήματα προς κάθε κατεύθυνση να συγκεντρώσουν τα χρήματα που χρειάζονται για τη δεύτερη φάση του έργου (αποκατάσταση κιώνων, θόλων και τρούλου, συρραφές τοίχων και σκεπή). Με εξουσιοδότηση της Εκκλησιαστικής Επιτροπής η Κοινότητα υπέβαλε αίτηση (με πλήρη φάκελο παραστατικών στοιχείων) στην ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ για την ένταξη του έργου στο κοινοτικό πρόγραμμα LEADER II. Η ένταξη (κατηγορία εκκλησιαστικών μνημείων) προϋποθέτει και συμμετοχή του φορέα (20%) και γι' αυτό η Ερανική Επιτροπή απευθύνει έκκληση στους απανταχού Βρυσοχωρίτες και φίλους τους να ενισχύσουν με κάθε τρόπο την ιερή και κοινή προσπάθεια για τη συνέχιση και ολοκλήρωση του έργου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

Η κ. **ΕΥΑΝΘΙΑ ΝΟΥΤΣΟΥ** (Θεσ/νίκη) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ**.

Η κ. **ΜΑΡΙΑ ΝΙΚ. ΙΩΑΝΝΙΔΗ** (Ιωάννινα) προσέφερε τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές στη μνήμη της **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗ-ΤΟΠΑΛΗ**.

Ο **ΓΕΩΡΓΙΟΣ** και η **ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ** (Βρυσοχώρι) προσέφεραν είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων και αδελφών τους.

Ο κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΗΣ** (Γερμανία) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ (Ιωάννινα) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές.

Η κ. **ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΝΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ** (Θεσ/νίκη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη του αγαπημένου της γιου **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**, για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του.

Η κ. **ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΟΥΝΑΒΟΥ ΜΕΤΤΕΝ** (Γερμανία) προσέφερε δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) δραχμές στη μνήμη του αδελφού της **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του.

Ο κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ** (Γερμανία) προσέφερε δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) δραχμές.

Ο κ. **ΘΩΜΑΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ** (Τρίκαλα) προσέφερε δέκα πέντε (15.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ** και **ΧΑΪΔΩΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗ**.

Ο κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ** και η σύζυγός του **ΣΤΑΜΑΤΙΑ** (Ηγουμενίτσα) το γένος **Λάμπρου Ράπτη**, προσέφεραν δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων τους **ΛΑΜΠΡΟΥ** και **ΧΑΪΔΩΣ ΡΑΠΤΗ** και του αδελφού τους **ΠΑΝΤΕΛΗ**.

Η κ. **ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΡΑΠΤΗ** (Ηγουμενίτσα) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων της **ΛΑΜΠΡΟΥ** και **ΧΑΪΔΩΣ ΡΑΠΤΗ** και του αδελφού της **ΠΑΝΤΕΛΗ**.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ (Βρυσοχώρι) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές.

Η κ. **ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ** (Ιωάννινα) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη των παππούδων **ΚΩΝ/ΝΟΥ**

και **ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗ**.

Ο **ΓΕΩΡΓΙΟΣ** και η **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΙΑΜΠΙΡΗ** (Βρυσοχώρι) προσέφεραν δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων τους.

Η κ. **ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΙΖΑΚΙΔΟΥ** (Κόνιτσα) προσέφερε οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΙΖΑΚΙΔΟΥ**, της κουνιάδας της **ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΙΖΑΚΙΔΟΥ** και των γονέων τους.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ προσφορά Λαρισαίων 6.000 δραχμές.

Η κ. **ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΖΥΓΟΥΡΗ** (Γρεβενά) προσέφερε 5.000 δραχμές.

Ο κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝΤ. ΜΠΙΔΕΡΗΣ** (Ιωάννινα) προσέφερε 3.500 δραχμές.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ο **ΓΕΩΡΓΙΟΣ** και η **ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ** (Βρυσοχώρι) προσέφεραν είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων και αδελφών τους.

Ο κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΣ** (Ιωάννινα) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές.

Ο κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΗΣ** (Γερμανία) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη της ξαδέλφης του **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ**.

Η κ. **ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΑΚΛΗ** (Ελεύθερο) προσέφερε 2.000 δραχμές για την Αγία Τριάδα.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Τράμας Βασιλείος	5.000
Τσιουμάνης Δημήτριος	5.000
Ζυγούρη Μαριάνθη	5.000
Καραγιαννόπουλος Γεώργιος	3.000
Εξάρχου Νίκη	2.500
Μηλιώνης Μιχάλης	2.000
Δούμα - Διαμαντοπούλου Βάσω	2.000
Καρανίκας Φωκίων	1.000
Καραγιαννόπουλος Αντώνιος	1.000
Πασχάλη Μαρία	1.000
Τσιομίδου Σταυρούλα	1.000
Εξαρχοπούλου Μαρία	1.000
Βασδέκη Χαρίκλεια	1.000
Βενέτης Ευάγγελος	1.000
Δημήτριος & Χρυσή Χαντόλιου	1.000
Γκρανάνσιου-Μπέκα Ελευθερία	1.000
Παπουτσίς Αναστάσιος	1.000
Παπουτσίς Πέτρος	1.000

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟ-ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Η κ. **ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΝΤ. ΚΟΥΝΑΒΟΥ** (Θεσ/νίκη) προσέφερε στη μνήμη του αγαπημένου της γιου **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του τα παρακάτω ποσά:

Σύλλογο	10.000 δρχ.
Εφημερίδα	5.000 δρχ.
Ημερολόγιο	5.000 δρχ.

Η κ. **ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΟΥΝΑΒΟΥ-ΜΕΤΤΕΝ** (Γερμανία) προσέφερε στη μνήμη του αγαπημένου της αδελφού **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** τα παρακάτω ποσά:

Σύλλογο	10.000 δρχ.
Εφημερίδα	5.000 δρχ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Νάσιου - Καρούζου Χρυσούλα	15.000
Νούτσου Ευανθία	15.000
Ερμής Σωτήριος	10.000
Τζούμας Ορέστης	10.000
Τσιομίδης Δημήτριος (Βέροια)	10.000
Δούμα-Διαμαντοπούλου Βάσω	7.000
Καραγιαννόπουλος Γεώργιος	7.000
Βούρβος Θωμάς	5.000
Κουτσοπάκης Παναγιώτης	5.000
Βακάρος Ιωάννης	5.000
Φιλιππίδης Γεώργιος (1996)	5.000
Νότη-Τζιμογιάννη Χαρίκλεια	5.000
Μπάρκας Δημήτριος	5.000
Παπαγιαννόπουλος Βασίλειος	5.000
Κουνάβος Δημήτριος του Αδαμαντίου	5.000
Ζυγούρη Μαριάνθη	5.000
Χρήστου-Ράπτη Σταματία	5.000
Πλατής Θωμάς	5.000
Παπαδοπούλου-Πιλιότσια Αλεξάνδρα	5.000
Φασούλης Απόστολος	5.000
Ρέμος Αναστάσιος	5.000
Ζαχαράκης Λάζαρος	5.000
Πασχαλίδης Χριστόδουλος	5.000
Βακάρος Γεώργιος του Κων/νου	5.000
Ρέμος Ιωάννης του Κων/νου	5.000
Βαλαμοπούλου Μαρία	5.000
Κομνηνού Ελένη	5.000
Καρατσώκη Χρυσούλα	5.000
Καβαρδίνας Χρήστος	5.000
Βενέτης Ευάγγελος (Αλεξάνδρεια)	5.000
Τράμμας Βασίλειος	5.000
Τσιουμάνης Δημήτριος	5.000
Φιλιππίδης Γεώργιος (Λάρισα)	5.000
Σακελλαρίου Χαρίκλεια	5.000
Σακελλαρίου Όλγα	5.000
Σακελλαρίου Ιωάννα	5.000
Παντίσης Κων/νος	5.000
Παντίση Χαρά	5.000
Μπάρκα Βασιλική	4.000
Τζιαφά Βασιλική	3.000
Στοιγιάννης Βασίλειος	3.000
Τριανταφύλλου Γεώργιος	3.000
Χριστοδούλου Κων/νος	3.000
Βακάρος Αθανάσιος	2.500
Βακάρος Γεώργιος του Αθανασίου	2.500
Εξαρχοπούλου Μαρία	2.500
Βασδέκη Χαρίκλεια	2.500
Στοιγιάννη Σταματία	2.000
Καραγιαννόπουλος Αντώνιος	2.000
Καρβούνης Χρήστος	2.000
Καρανίκας Φωκίων	2.000
Χαντόλιος Δημήτριος και Χρυσή	2.000
Γκρανάνσιου-Μπέκα Ελευθερία	2.000
Μπιζακίδου Ουρανία	2.000
Παπουτσίς Αναστάσιος	2.000
Παπουτσίς Πέτρος	1.500
Νούτσος Απόστολος	1.000
Νούτσος Δημήτριος	1.000
Νούτσος Νικόλαος	1.000
Νούτσος Αντώνιος	1.000
Νούτσος Αντώνιος	1.000
Ιωαννίδου Μαρία	1.000

Σημείωση: Εκ παραδρομής δεν καταχωρήθηκαν στα προηγούμενα φύλλα οι παρακάτω συνδρομές

Παντίσης Κων/νος 5.000
Παντίση Χαρά 5.000
Καβαρδίνας Θεόδωρος 5.000

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ
ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Κυκλοφορούν σε 900 φύλλα

Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση:
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ
Στοά Ορφεία Ιωάννινα
Τηλ.: 77433 - 25634
FAX: 77871

Υπεύθυνος για το Νόμο

ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πρόεδρος Μ.Ο.Σ.
Ν. Ζέρβα 44 - 45332 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.: 0651 - 37045

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

1. Δρ. Αδαμάντιος Τσιομίδης
Γυναικών Πίνδου 16
45.444 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 33553
2. Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος
Πεδινή Ιωαννίνων
Τηλ. 0651 / 93577

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κουνάβος Αδαμάντιος
2. Τσιομίδης Αδαμάντιος
3. Κουνάβος Δημήτριος Αθ.
4. Γκρανάνης Σταύρος
5. Πασχάλης Στέργιος
6. Ρέμος Αναστάσιος
7. Οικονόμου Ευτυχία
8. Χαντόλιος Κων/νος
9. Πουμποβίνης Ευθύμιος
10. Τάτσος Λάμπρος

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

α. Εισφορές - συνδρομές
ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ

Ζίντη 5 - 45444 - Ιωάννινα

Τηλ.: 0651 / 37001

ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Γιάννενα 2 (Ταχυδρομείο)

Τ.Κ. 45002 Τηλ.: 0651 / 20 974

β) Συνεργασίες:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΗΣ

Σαμουήλ 51 - 45 444 - Ιωάννινα

Αρ. τηλ.: 0651 / 34 219

γ) Καλύτερη επίσημη συνδρομή

δραχμές: 1.000